

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1989, ΕΤΟΣ ΛΘ Αριθ. Φύλλου 825
Τιμή φύλλου Δρχ. 30 Γραφεία Κάνιγγος 32 — Αθήναι 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. ΔΙΕΚΠ.

ΑΘΗΝΑΙ 16/2/1989

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος λαβοῦσα γνῶσιν περὶ τοῦ δημιουργηθέντος τεχνητοῦ θορύβου δι' ἐντύπων περὶ τῶν προσώπων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Αὐτῆς κ.κ. Παΐσιου Ἀμερικῆς καὶ Βικεντίου Αὐλῶνος διὰ μυστηριακὴν ἐπικοινωνίαν τῶν μετὰ Ἱεροσολυμητῶν πληροφορεῖ πάντα ἐνδιαφερόμενον ὅτι:

Ἄν καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀμφιβόλῳ περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ καταγγέλλοντος προσώπου ἐπειδὴ πολὺ συγχίζει τὰ πράγματα γράφων μύθους περὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνωτέρω, ἐν τούτοις ἔλαβε τὴν προσήκουσαν θέσιν κατὰ τὰ μέτρα εὐθύνης τῆς ἐναντι τοῦ ζητήματος χωρὶς οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην παραχώρησιν διὰ τὸ αὐστηρῶς ἀπαρχάρακτον καὶ ἀδιάκοπον τῆς ἰδεολογικῆς τοποθετήσεώς της καὶ διὰ τὴν συνοχήν καὶ τὸν ἰσχυρὸν σύνδεσμον τῶν τε Συνοδικῶν μελῶν

καὶ τοῦ Ποιμνίου κατὰ πάσης ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν ἐπιβουλῆς, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν Αὐτῆς «κύκλῳ ἴστανται οἱ πολέμιοι»... Συνιστῶμεν ὅθεν πρὸς πάντας τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ βαρὺ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν παῦσιν σχολίων ἀσυμφόρων εἰς τὴν πρόδον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Ἐστω δὲ γνωστὸν ὅτι, εἰς τὴν μακράκινα ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας πολλὰ κατὰ καιροὺς ἐνεφανίζοντο διακυμάνσεις, παρεκκλίσεις καὶ ποικίλαι διαταράξεις ἀποσκοποῦσαι εἰς ζημίαν καὶ παρεμπόδισιν τοῦ ἔργου Αὐτῆς, ἀλλ' Αὕτη θεόθεν καθοδηγουμένη ἐνήργει διὰ τῶν σοφῶν οἰακοστρόφων (πηδαλιούχων) Ποιμένων της μετὰ συνέσεως καὶ διακρίσεως, πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦσα τὰ πράγματα καὶ χάριν τῆς ὁμονοίας καὶ προόδου, ἄλλοτε διὰ τῆς ἀκριβείας καὶ ἄλλοτε διὰ τῆς οικονομίας, ἔχουσα τὸ δικαίωμα

τούτο ως Ταμιούχος τῆς θείας χάριτος. Ἐξακολουθεῖ δέ οὕτω ἄλλοτε προλαμβάνουσα ἄλλοτε διορθοῦσα περιστατικά γεγονότα μέ γνώμονα τό συμφέρον πρός οἰκοδομήν.

Ἐν προκειμένῳ δέ, ἡ Ἑγεσία τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἡ ἐκ καθήκοντος ἐπιλαμβανομένη παντός θέματος μηδέ τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένου, ἔχει ἐνεργήσει τά δέοντα ἐγκαίρως τελοῦσα ἐν γνώσει ὅτι «κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι» караδοκούντες εἰς πᾶσαν περίστασιν τήν ὑπονόμευσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἰδίᾳ ἐν ἡμέραις πονηραῖς ὡς αἱ παροῦσαι.

Εἶναι πασιδῆλον, ὅτι πολλαί εἶναι αἱ προξενηθεῖσαι πληγαί εἰς τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἰδίᾳ ἐκ τῶν κατατμήσεων, πρός ὑποβάθμισιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος! Πρός τούτο δέον ὅπως ἐν σωφροσύνῃ καί διακρίσει

πολλῇ ἐργασθῶμεν προθύμως σύσσωμοι διὰ τήν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς μας εἰς τήν σκοτεινὴν χρονικὴν περίοδον ποῦ διερχόμεθα ἔνεκα τοῦ κινδύνου τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπό τόν οἰκουμενισμόν δεδομένου ὅτι οἱ πολέμοι μετέρχονται πᾶν μέσον καί ἐκμεταλλεύονται κάθε εὐκαιρίαν διὰ νά ἐπιτύχουν τήν διάλυσίν μας.

Παρακαλοῦμεν ὁθεν ὅπως μέ γνώμονα τήν διάκρισιν καί τήν ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων μας ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καί μέ πίστιν καί ἀφοσίωσιν εἰς τό ἔργον τῆς Ἑγεσίας τῆς Ἐκκλησίας μας, βαδίσωμεν ἠνωμένοι ἐν ἀγάπῃ καί ὁμοφροσύνῃ κωφεύοντες εἰς τοὺς τεχνητοὺς θορύβους τῶν σκοτεινῶν σειρήνων τῆς ἐποχῆς μας.

Διά τήν Ἱεράν Σύνοδον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β

ΨΑΥΕΤΩ ΜΗΔΑΜΩΣ ΧΕΙΡ ΑΜΥΗΤΩΝ!!!

Εἰς τήν διθυραμβικὴν καί συγκλονιστικὴν Καταβασιάν τῆς Θεοτόκου ἀγαπητοί, μᾶς καλεῖ ὁ ὕμνωδός νά φυλάττωμεν ἀπαρεγγλितως τήν Ἱεράν παρακαταθήκην τήν ὁποῖαν παρελάβομεν καί νά μὴν ἐπιτρέπωμεν χέρια ἀμυήτων νά ψαύσουν τό μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Μόνον χεῖρες αἱ ὁποῖαι, ἐκράτησαν καί κρατοῦν ἀκραιφνῇ τήν Ὁρθοδοξίαν, μέ τὰς σεπτὰς παραδόσεις μέ φόβον καί τρόμον ἔχουν τό δικαίωμα νά διασαλπίζουν τό μέγα μυστήριον τῆς Σωτηρίας, ποῦ ἔλαβε χώραν κατὰ τόν Εὐαγγελισμόν τῆς ἀγνῆς Κόρης ἐν Ναζαρέτ. Καί ἄς ἐλθωμεν εἰς σχετικές οὐσιώδεις περιπτώσεις.

α. Τό πῶς ἐγεννήθη αὐτὴ ἐκ στερωτικῶν λαγόνων τοῦ Ἰωακείμ καί Ἄννης, τό πῶς αὐτὴ ἀνετράφη ἐν τῷ Ναῶ, καί παιδίσκη οὔσα 15 ἐτῶν ἐδέχθη παρά τοῦ Οὐρανοῦ νά ἀκούσῃ τό «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» καί ὅτι συλλήψει ἐκ Πνεύματος ἁγίου καί καλέσουσι (ἡ σύμπασα κτίσις) τό ὄνομα Ἑμμανουήλ, ὅπερ σημαίνει μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

β. Τό πῶς ἐγέννησε ἀφράστως τόν Κύριον Ἰησοῦν, πῶς παρέμεινε μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καί πῶς παρέδωκεν Αὐτόν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ διὰ τήν ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου ποῦ τοῦ ἔταξε ὁ οὐράνιος Πατήρ, δηλαδὴ τό ἔργον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

γ. Τό πῶς ὁ γεννηθεὶς ἦτο ὁ Λόγος, ποῦ ἔλαβεν σάρκα καί ὅσα διὰ νά σώσῃ τόν κόσμον φθάσας μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ, ἀναστάς ἐκ νεκρῶν τριήμερος.

Εἰς τό θαῦμα τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ καί τό μετέπειτα σωστικόν ἔργον Του ἡ Μήτηρ συμπαρίσταται καί εἶναι κοινωνός τῶν ὑπερφυῶν θαυμάτων του. Αὕτη εἶναι μέτοχος τῶν θείων δωρεῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τήν Ἀνάληψιν, αὕτη εἶναι ἐκείνη ποῦ «εὐηγγέλισε» τόν ὅλον τόν ὅποιον τῆς ἔταξε ὁ Οὐρανός.

δ. Τό πῶς ἐζήσε τά περισσότερα ἔτη τῆς ζωῆς τῆς πλησίον τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καί «ἐκοιμήθη» ἀφοῦ ἐξετέλεσεν τό ἔργον ἐν τῇ ὑψηλῇ διακονίᾳ, ὡς μητέρα τοῦ Δημιουργοῦ παραδῶσασα τό πνεῦμα τῆς εἰς χεῖρας τοῦ Υἱοῦ τῆς περὶ τό 59ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, μέ συμπαραστάτας ἐν τῇ «κοιμήσει» τῆς ὅλους τοὺς Ἀποστόλους «αἰρομένων ὑπὸ νεφελῶν» κατὰ τό θεῖον ὕμνωδόν ἀπό ὅλα τά σημεῖα τῆς γῆς, διὰ τήν ὑπερφυᾶ μετάστασιν τῆς. Αὐτές τίς ἀτράνταχτες ἀλήθειες τίς γνωρίζουν μόνον οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς γνησίας αὐλὰς τῆς Ὁρθοδοξίας καί δέν ἀφήνουν χέρια ἀμυήτων νά τὰς ψαύσουν.

Καλεῖσθε ἀγαπητά μου τέκνα νά τὰς διαφυλάξετε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Ἐκκλησία μας πανηγυρίζει τὴν ἁγίαν Ὑπαπαντὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ πλέκει τὰ ωραιότερα ἐγκώμια δι' αὐτὴν τὴν μεγάλην ἐορτὴν ἣ ὁποία ἔλαβεν χώραν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σολομῶντος ἐν Ἱερουσαλὴμ. Τεσσαρακονθήμερος ἦτο ὁ Ἰησοῦς ὁμοῦ μετὰ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, τὴν ἀγνὴν μητέρα Του καὶ τὸν μνηστήρα Ἰωσήφ, οἱ ὅποιοι ἔφεραν Αὐτὸν διὰ νὰ ἀποδώσουν τὰ νόμιμα, καθ' ὃ πρωτότοκος διανοίγων Μήτηραν.

«Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται» Ἐξοδος 13.2

καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ ἐφαρμόζουν τὰ τῆς Βίβλου.

Προσέφερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς πτωχοὶ γονεῖς, δύο νεοσσούς περιστερῶν ἢ ἓνα ζεῦγος τρυγῶνων διὰ τὸ θυσιαστήριον. Ἡ μὲν περιστέρα διὰ τὸ ἀκέραιον τῆς βιολογικῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἡ δὲ τρυγῶν μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὁμοζύγου ἀναχωρεῖ διὰ τὴν ἔρημον. Αὐτὰ γράφονται ἱστορικῶς.

Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος ἐνώπιον πάντων ὁ δίκαιος Συμεὼν, ὁ βεβαρυμένος μετὰ ἔτη πολὰ ἐν τῷ ὧμῳ του, συναντᾷ τὸν τεσσαρακονθήμερον Ἰησοῦν τὸν ἐναγκαλίζει καὶ τὸν ὁμολογεῖ Σωτῆρα καὶ Δημιουργόν του, διότι ἦτο «κεχρηματισμένον» παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ μὴν κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του πρὶν ἴδῃ τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός.

Ἡ Ἐκκλησία μας δίδει τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, διότι βλέπει εἰς αὐτὴν νὰ ἐξελίσσωνται γεγονότα πέραν περιγραφῆς καὶ κατανοήσεως. Ὁ γέρον Συμεὼν ὁρῶν αὐτὸ τὸ μυστήριον καὶ κινούμενος ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὸ τὸ νήπιον εἶναι ὁ Δημιουργός. Καὶ παρακαλεῖ τὸν θεὸν νὰ τὸν ἀπολύσῃ ἀπὸ τὸ σκῆνος τοῦ ἁφ' ὅσον οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ εἶδον τὸ Σωτήριον. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι καθημερινῶς ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ἀναφέρει τὰ ρήματα τοῦ δικαίου Συμεὼν

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα κατὰ τὸ ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου....

φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ»

τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι αὐτὸ τὸ φῶς θὰ φωτίσῃ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θὰ ἀποτελέσῃ δόξαν τοῦ οἴκου Ἰσραήλ (δηλ. ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ).

Δικαίως λοιπὸν ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν πανήγυριν καὶ ἐξαίρει τὸ ἐπίσημον τοῦ γεγονότος, διότι παράλληλα, μᾶς καλεῖ καὶ ἡμᾶς νὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον τοῦ κόσμου, διότι αὐτὸ τὸ ὁποῖον πιστεύομεν εἶναι τὸ ἀπόλυτον φῶς τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς ἀποκάλυψιν ὅλων τῶν Ἐθνῶν, καὶ τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

Ἐκεῖ πλησίον ἐν τῷ Ναῷ εὐρίσκετο καὶ ἡ Προφῆτις Ἄννα θυγάτηρ Φανουὴλ ἡ ὁποία διακηρύσσει τὸ γεγονός μετὰ τὴν ἀπλὴν λέξιν ποὺ ἀναγράφει ὁ Θ. Λουκᾶς «ἀνθωμολογεῖτο». Καὶ δικαίως διότι ἐπτά ἔτη μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς παρέμεινεν ἐν τῷ Ναῷ ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ καὶ ἦτο ἤδη 84 ἐτῶν. Αὐτὸ τὸ δῶρον τῆς ἔδωσε ὁ νηπιᾶσας Κύριος νὰ κάμῃ ἡ γραία πλήρη ὁμολογία τοῦ ὀνόματός Του. Καλὸν ὅμως θὰ εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ὁ δίκαιος Συμεὼν εἶπεν πρὸς τὴν δεκαπεντάχρονην κόρην, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι αὐτὸς ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς της θὰ εἶναι «σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Τίς ἄραγε ἐν τῇ μακροχρονίῳ ἱστορίᾳ ἐτέθη ὡς σημεῖον ἀντιλεγόμενον; Μόνον αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου ὁ Ἐμμανουὴλ, ὁ ὁποῖος διεχώρισεν τὴν ἱστορίαν εἰς δύο σημεία καὶ ὁ ὁποῖος ἐπικαλούμενος παρὰ τῶν πιστῶν ὡς Σωτὴρ καὶ Κύριος δίδει τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Του εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ εἰσελθῶν εἰς τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν Του.

Κρατοῦμεν ἡμεῖς τὴν ὁμολογίαν Του ὅτι ἀσφαλῶς «Πύλαι Ἄδου» δὲν θὰ σταθῶν ἱκαναὶ νὰ καταργήσουν τὴν Ἐκκλησίαν Του διότι αὐτὸς ὁ ἴδιος

Ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς «Ἐξῆλθεν νικῶν καὶ νὰ νικήσῃ» Ἀποκάλυψις 6.2

Ἐν φόβῳ λοιπὸν ἡμεῖς πιστεύοντες εἰς τὸν Σωτὴρα Χριστὸν ὡς τὸν παρακαλέσωμεν σήμερον νὰ μᾶς καθοδηγήσῃ εἰς τρίβον ὀρθοδόξου ὁμολογίας, ἐν μέσω γενεᾶς σκολίας καὶ διεστραμμένης. Γένοιτο.

Ὁ ΑΧΑΡΝΩΝ καὶ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Πολλοὶ ρωτοῦν τί σημαίνει:

Πρωτονοτάριος

Ὁ πρῶτος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νοταρίων (συμβολαιογράφων) Ὀφφίκιον ἀπονεμόμενον ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς πρεσβυτέρους διακόνους, ἀναγνώστας καὶ ἐνίστε εἰς λαϊκοὺς. Ὁ πρωτονοτάριος ἡσχολεῖτο μετὰ τὴν σύνταξιν ἐγγράφων, διαθηκῶν, ἀγοραπωλησιῶν καὶ ἄλλων δικαιοπραξιῶν, μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν νομικῶν πραγμάτων καὶ τὴν διερεύνησιν τῶν ἀφορώντων τοὺς γάμους καὶ τὰς περιουσιακάς διαφοράς. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας ἐκράτει τὸ δίκηρον προσέφερεν εἰς τὸν λειτουργοῦντα Ἀρχιερέα ὕδωρ πρὸς νίψιν τῶν χειρῶν του, καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἀνεγίνωσκε τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (λεξικὸν Ἡλίου Τόμ. 16ος).

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς.
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμᾶς 500
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 30

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 30

ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ἡ περίοδος τὴν ὁποίαν διανύομεν, ἀγαπητοὶ φίλοι, εἶναι πλήρης ἀπὸ τοὺς Χαιρετισμοὺς πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα μας τὴν Παναγίαν καθ' ὅλας τὰς ἐβδομάδας τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς πλὴν τῆς προτελευταίας συνεκρασμένοι πάντοτε μὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον.

Εἶναι, στ' ἀλήθεια, ἓνα σωστὸ ἐντρύφημα διὰ τὴν ἀγωνιζομένην ψυχὴν ἐν νηστεία, διότι ἔχει ἀνάγκη αὕτη συμπαράστασις ἀπὸ τὴν προστάτιδα Κυρίαν Θεοτόκον, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πνευματικῶν «ἀθλημάτων» ποὺ ἔθεσε εἰσερχομένη νὰ ἀγωνισθῇ ἐν τῷ σταδίῳ τὸ ὁποῖον «ἠνέωκται». Σ' αὐτὸ εἰσέρχονται ὅλαι αἱ ἡλικίαι νέοι, μέσοι καὶ γέροντες, διὰ νὰ ἐπιτύχουν, Θεοῦ βοηθοῦντος, τὸν κότινον (στέφανον) μικρῶν ἢ μεγάλων ἀθλημάτων.

Παναρχαία ἢ συνηθεία νὰ λέγωνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πνευματικῶν ἀγώνων οἱ Χαιρετισμοὶ οἱ ὁποῖοι ἐγίναν ἐπὶ Πατριάρχου Σεργίου καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἡρακλείου 7ον μ.Χ. αἰῶνα πρὸς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου διὰ τὸ θαῦμα τῆς κατανικήσεως τῶν ἐχθρῶν. Ἡ πόλις ἐπολιορκεῖτο ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ἀνατολικῶς ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Χορσρόη Β' καὶ δυτικῶς ἀπὸ τοὺς Τατάρους ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Χάχανον, ἀλλὰ κατάρθρωσαν οἱ ἐλάχιστοι ἐν τῇ πόλει νὰ κατατροπώσουν τὰ ἀναρίθμητα πλήθη τῶν στρατιῶν. Ὡς ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ γραφῇ ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μὲ τοὺς 24 ΟἾκους καὶ μὲ τὰ εὐφύμνια «Χαῖρε» πρὸς Αὐτήν, Ὑμνος εὐχαριστίας πρὸς αὐτὴν ποὺ ἐκπηγάξει ἡ θεία χάρις δι' ὅλους τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν προστασίαν τῆς καὶ θεῖαν ἀρωγὴν. Τὰ Χαῖρε τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται εἰς τοὺς Χαιρετισμοὺς, προέρχονται ἀπὸ τὸ «Χαῖρε» ποὺ προσεφώνησε ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον, χαιρετισμὸς τῆς Τριαδικῆς Θεότητος πρὸς Αὐτήν.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξίν (Λουκ. Α. 28). καὶ ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία πεποικιλμένη μὲ ἄνθη ἀνακράζει τὸ «Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε». Φροντίζομεν νὰ μὴν καθήμεθα, ὅταν λέμε τοὺς χαιρετισμοὺς, διὰ νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὴν ὀνομασίαν « Ἀκάθιστος Ὑμνος» ἀπὸ τὴν ἀρχὴν « Ἀγγελος πρωτοστάτης» μέχρι τοῦ 24ου ΟἾκου « Ὁ πανύμνητε

Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων ἁγίων, ἁγιώτατον Λόγον».

Οἱ ἀναγινώσκοντες τοὺς 24 ΟἾκους τοῦ Ἀκαθίστου βλέπουν νὰ ἐκτυλίσετε εἰς αὐτοὺς ὁλόκληρον τὸ μυστήριον τῆς «ἐνανθρωπίσεως» τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον «Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε» ἔχει κατὰ τρόπον θαυμαστόν, «ἀντανακλαστικὴν χάριν», ἀπὸ τὴν ἴδιαν τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἡ ὁποία ἐπευλογεῖ Οὐρανόθεν τοὺς χαιρετίζοντας αὐτὴν γνήσια τέκνα τῆς. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρει ὁ γράφων διὰ τὸν Ἅγιον Αἰγίνης, μακαριστὸν Παῖσιον Φινοκαλλιωτάκην τὸν Κρήτα, ὁ ὁποῖος ἔλεγε ὁποῖος λέγει τοὺς χαιρετισμοὺς «ἔχει ἤδη ἐτοιμάσει τὸ εἰσιπήριόν του διὰ τὸν Οὐρανόν».

Ἄς φροντίσωμεν, λοιπόν, ὅλοι μας νὰ μάθωμεν ἐκ στήθους τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας καὶ ἡ προσευχὴ αὕτη, νὰ εἴμεθα βέβαιοι, θὰ ἀποτελέσῃ ἀσφαλὴ τὴν εἰσοδὸν πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Ὅσοι ἐξ ἡμῶν φίλοι μου ἀγνοεῖτε αὐτὸ τὸ θεῖον δῶρον ποὺ λέγεται χαιρετισμοὶ σπεύσατε νὰ ἐπανορθώσετε τὴν ἀδικίαν ποὺ ἐκάνατε μέχρι τώρα διὰ τὴν ψυχὴν σας διότι ἡ ὥρα ἐφθάσε, αὐτὲς τίς δύσκολες ἡμέρες ποὺ ζῶμεν ποὺ ἡ κοινωνία κεῖται ὅλη ἐν τῷ πονηρῷ καὶ αὐτὸ τὸ θεῖον δῶρον ποὺ μᾶς ἔχει δώσει ἡ ἀειπάρθενος Κόρη ἃς τὸ ἀξιολογήσωμεν. Δικαίως λοιπόν ἡ Ἐκκλησία μας καθώρισε μὲ τὸν Μικρὸν Ἀπόδειπνον ποὺ λέγομεν, καθ' ἡμέραν νὰ ἐπισυνάπῃ καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς, διότι ἀπ' αὐτοὺς ἐκπηγάξει θεία εὐλογία καὶ χάρις. Τὸ κάθε χαῖρε πρὸς τὴν Θεοτόκον ἔχει τὸ ἀντιχαῖρε αὐτῆς πρὸς τοὺς πιστοὺς.

Βλέπομεν ὅλους τοὺς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀπευθύνουν τὸ χαῖρε πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον καὶ ὅσοι συνέταξαν ποροσευχὰς πρὸς αὐτὴν ὡς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς Ἁγ. Ἀνδρέας ὁ Κρήτης, ὁ Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Εὐχάϊτων κ.ἄ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τέλους τῶν Κανόνων τους, δεσπόζει τὸ χαῖρε πρὸς τὴν Ἀειπάρθενον.

Ἄς ἀνοίξωμεν καὶ ἐμεῖς τὸ στόμα μας μὲ τὸ χαῖρε πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον. Νὰ εἴμεθα βέβαιοι πὼς ἡ μήτηρ μας ἐξ Οὐρανοῦ θὰ ἀνταποδῶσῃ ἀσφαλῶς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ

Θά ήταν, δίκαιον αγαπητοί, μετά την δημοσίευσιν τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, νὰ ἐνταξώμεν μὲ τὴν σειράν, τουλάχιστον τὴν χρονολογικὴν, τὴν Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν τὸν τῆς Θεσ/νίκης Πρόεδρον, τοῦ ὁποίου ἑορτὴ ἐορτάζεται τὴν Δευτέραν Κυριακὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς. Αὐτὸ τὸ θεῖον ἀνάστημα εἶναι τόσο μέγα, ὥστε νὰ ἀποτελῇ συνέχεια τῶν ἀρχιερέων τοῦ 4ου αἰῶνος, τῶν προμνημονευθέντων, αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἀρχιερεὺς τοῦ 14ου αἰῶνος ὁ θαυματουργός, καὶ ἐπίσημος ἐν ἀγιότητι καὶ γράμμασι.

Γέννημα, ὁ Γρηγόριος, ἐξ ἀποκαλύψεως ἀπὸ τὴν Ἑῶαν ἡνδρώθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὰ παλάτια τοῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ παρ' ὅλην τὴν χλιδὴν ποῦ τὸν περιέβαλε, οὗτος ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία, τρώγοντας μόνον ἄρτον καὶ ἄλας, καὶ ἀγρυπνῶν κατῴρθωσε νὰ φθάσῃ μέτρα ὑψηλὰ ἀγιότητος. Καὶ μᾶς τὸν προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, τὰς ἡμέρας αὐτάς, πρὸς μίμησιν. Ἐνα χαρακτηριστικὸν σημεῖον θὰ ἀναφέρω καὶ οὐσιῶδες ὅτι προσευχόμενος παρεκάλει τὸν Κύριον νὰ τοῦ φωτίσῃ τὸ σκότος ἐπιγραμματικῶς λέγων πρὸς Αὐτὸν «Κύριε φώτισόν μου τὸ σκότος». Ἦταν σὰν βόμβα, ἃς ὁμιλῶμεν μὲ σύγχρονα ρητορικὰ σχήματα, μπροστὰ στὸν θρόνον τοῦ Παντοκράτορος! Ἦτο ἀπὸ τὸν Κύριον γι' αὐτὸ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος διὰ νὰ ἐρωτήσῃ. Γιατὶ Γρηγόριε αἰτεῖς ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ σοῦ φωτίσῃ σκότος; Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Γρηγορίου ἦτο. Τί ἄλλο νὰ ζητῶ ἐγὼ ποῦ εἶμαι ἐμπαθὴς καὶ γεμᾶτος ἀπὸ ἁμαρτία; Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ διέλυσε τὸ σκότος καὶ ἐγένε ἕνας ἀπὸ τοὺς πρὸ φωτεινοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἦταν ἀδύνατον διὰ τὸν Γρηγόριον νὰ μείνῃ πλέον εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ κατέφυγε εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος πρῶτον εἰς τὴν Μονὴν Βατοπαιδίου καὶ κατόπιν σὲ «Κάθισμα» τῆς Μεγίστης Λαύρας. Ἐκεῖ μὲ τὰ μέτρα τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς ἐφθασε ὑψίστα μέτρα «θεωρίας καὶ πράξεως». Ἦναγκάσθη ὁμως νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος λόγῳ τῶν πειρατῶν ποῦ ἐληληλάτουν τὴν περιοχὴν, καὶ κατέφευγεν μὲ τὴν μικρὰν συνοδεῖαν του πρὸς τὴν Βέροϊαν, ἰδρύων ἐκεῖ ἀνδρῶν καὶ μετέπειτα γυναικεῖαν Μονὴν διὰ τὴν μητέρα του καὶ ἀδελφὴν του αἱ ὁποῖαι ἐνεδύθησαν τὸν μοναχικὸν σχῆμα.

Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ φαινόμενον τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ συνεπειας, ἦτο σὰν μιὰ «πόλις ἐπάνω ὄρους

κειμένη», καὶ τῆς ἐπιμονῇ τῶν Θεσσαλονικέων ἐδέχθη τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ κατέστη ἡ λαμπρὰ ἢ φωτεινὴ καιομένη, καὶ ἰδιαίτερα ἐξέχουσα μορφή ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ λατρείᾳ. Ἐπὶ 13 περίπτου ἔτη εὕρισκετο μεταξὺ Θεσ/νίκης, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βεροίας, γράφων καὶ ἀναιρῶν τὰ πυρφόρα βέλη τοῦ Ἀκινδύνου καὶ τοῦ Βαλαάμ τοῦ Καταλάνου. Οἱ λόγοι του καὶ ἡ γραφή του, ἀπαράμιλλοι σὲ σύλληψιν καὶ ἐννοίαν κατετρόπωσαν τοὺς ἐχθροὺς του, καὶ διέπρεψε ἐκ νέου ἡ Ὁρθοδοξία. Μᾶς ἄφησε συγγραφικὸν ἔργον, μὲ πένναν κινουμένην ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, θαυμαστὰ ἔργα ἀπαράμιλλὰ φιλολογικῆς τέχνης καὶ γραμματείας.

Θὰ ἦτο ἐλαφρῶς ἁδίκον νὰ μὴν κάμνωμεν μνηεῖαν, ὅτι μίαν φορὰν ἀναχωρῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἵνα λύσῃ διαφορὰς ἐν τῷ Παλατίῳ, περιέπεσεν εἰς χεῖρας Ὀθωμανῶν Πειρατῶν καὶ ἐπωλήθη ὡς δοῦλος εἰς Πασᾶν, παραμείνας ἕνα ἔτος σκλάβος εἰς τὸν κύριόν του. Οὗτος ὁ φωτεινὸς Πατὴρ ἐξηγορήσθη παρὰ Ὁρθοδόξων Βαλκανικῆς χώρας, καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Κουρασμένος πλέον ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας ἀπεσύρθη προφανῶς εἰς τὴν ἀγαπητὴν Μονὴν τῆς Βεροίας καὶ ἐκεῖ, πλέον παρέδωκεν τὸ Πνεῦμα εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου. Ἡ ζωὴ του πλήρης θαυμάτων, ἐξ οὗ καὶ θαυματουργός, δὲν τὰ ἀναγράφομεν λόγῳ χώρου.

Ἡ Θεσ/νίκη σεμνύνεται διότι ἔχει «τεθησαυρισμένα» τὰ ἅγια του λείψανα τὰ ὁποῖα φυλάσσονται ἐν τῷ κυριωνύμῳ Ναῷ του.

Ἄς παρακαλέσωμεν, σήμερον τὸν ἐορταζόμενον ἅγιον Γρηγόριον νὰ ἀξιῇ καὶ ἡμᾶς νὰ ἐργαζώμεθα ἐν τῷ ἀμπελῶνι του μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν ποῦ εἶχε ὁ Ἅγιος καὶ κατήσχυε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας, ἰδιαίτερος τὴν ἐποχὴν μας ποῦ βλέπομεν Ὁρθοδόξους Πατριάρχας νὰ «συναλίζονται» μετὰ τοῦ αἵρεσιάρχου Πάπα.

Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφύλασσει νομίμως εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεῖ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Κυριακή Τυρινῆς (Ἑσπέρας)

Δόξα Ἦχος Πλαγ. Βος

«Ἐκάθισεν Ἀδὰμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρευτο.

Οἱμοι, τὸν ἀπάτη πονηρᾷ πεισθέντα καὶ κλαπέντα καὶ δόξης μακρυθέντα, οἱμοι τὸν ἀπλότητι γυμνόν, νῦν δὲ ἠπορημένον. Ἀλλ' ὦ Παράδεισε οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω, οὐκέτι ὁμομαι τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην· εἰς γῆν γάρ ἀπελεύσομαι ἐξ ἧς καὶ προσελήφθην. Ἐλεῆμον, Οἰκτῆρμον, βοῶ σοι· Ἐλέησον μοι τὸν παραπεσόντα».

Ἐπειδὴ πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν νά μεταδίδωμεν εἰς τὸ ἅγιον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Ἀναγνώστας τὰ συναισθήματα τὰ ὁποῖα πλημυρίζουν τὴν ταπεινὴν μας καρδίαν, ὡς σπεύσωμεν λόγῳ τῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας διατρέχομεν νά «μεταγγίσω» αὐτὰ διότι οὕτω γίνωμαι κοινωνός μετ' αὐτῶν τοῦ πλουσίου συναισθηματικοῦ κόσμου ἡμῶν τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Ἄς ἀποτολμήσωμεν νά ἀποκρυπτογραφήσωμεν τὸ κείμενον τὸ ὁποῖον θά πρέπει νά ἀποδώσωμεν εἰς τὸν ὑμνογράφον Χριστόφορον Πρωτοσηκρίτην, τοῦ ὁποίου ὁ κανὼν ἀκολουθεῖ καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι δευτερογενὴς ἐπεξηγηματικὴ ἐρμηνεία τοῦ ἁνω Δοξαστικοῦ.

Παραλλαγή: «Βαθύτατα πληγωμένος ὁ Ἀδὰμ μετὰ τὴν ἐξωσίν του ἐκ τοῦ Παραδείσου ὠδύρεται καὶ στενάζει βλέπων τὴν γύμνωσίν του ἀπὸ τὰ χαρίσματα ποῦ τοῦ ἔδωκε ὁ Δημιουργός καὶ Πλάστης. Ἀλλοίμονον με πῶς ἐμακρύθην ἀπὸ τὴν δόξαν ποῦ εἶχα πεισθεὶς εἰς τὰς ἀπατηλοὺς λόγους τοῦ ὄφεως.

Ἀλλοίμονον σὲ μένα, ποῦ εὐρίσκομαι γυμνός ἀπὸ τὴν πανοπλίαν τοῦ Παραδείσου καὶ χωρὶς οὐδένα «πόρον» (Θεϊκῆς στοργῆς καὶ σιγουριᾶς).

Ἀλλ' ὦ Παράδεισέ μου δὲν θά ἀπολαύσω πλέον τὴν γλυκεῖαν τρυφήν σου. Δὲν θά ξαναδῶ τὸν Κύριόν μου καὶ Πλάστην μου. Σύντομα θά γίνω γῆ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπλάσθην.

Ἐλεῆμον, οἰκτῆρμόν βοῶ ἐκ καρδίας
Ἐλέησόν με μετὰ τὸν παραπεσόντα.

Καὶ μαζί με τὸν ἐκπεσόντα Ἀδὰμ ὡς κλαύσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θρηνήσωμεν διὰ τὰς πληθωρικὰς ἀμαρτίας ποῦ βαρύνουν τὴν πλάτην μας. Αἱ ἡμέραι εἶναι ἀρμόδιαι διὰ τέτοιους στοχασμούς καὶ ἀποφάσεις. Ἄς ἐπωφεληθῶμεν ἀπὸ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ. Μὲ μικράν προσπάθειαν μετανοίας θά ἐπιτύχωμεν τὸ ποθοῦμενον.

«Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἡ σωτηρία» μᾶς προτρέπει ὁ Θεῖος Παῦλος. Ἄς ἀρπάξωμεν τὴν εὐκαιρίαν τώρα ποῦ αἱ καρδίαι μας εἶναι «κατανευυγμέναι» λόγῳ τῆς συντριπτικῆς θρηνώδους καταστάσεως ποῦ εὐρίσκεται ὁ προπάτωρ μας Ἀδὰμ.—Γένοιτο.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Εὐλογία ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος

Ἅγιον Ὅρος τῇ 6/2/1989

Ἀγαπητέ μοι ἀδελφέ κύριε Χρῆστο, ἐν Κυρίῳ χαῖρε πάντοτε. Ὑγιαίνομε χάριτι Θεοῦ, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν ταπεινῶς εὐχόμεθα.

Βοήθειά μας αἱ ἅγαι· Ἑορταί ὅπου ἐορτάσαμε, καὶ με ὑγεία ψυχῆς καὶ πνεύματος, καὶ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας μας νά διέλθομε τὸ Νέο Ἔτος 1989.

Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας διὰ τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρὸς Ἐφραίμ, καὶ διὰ τὴν ἐορτὴ μου.

Σὰς εὐχαριστοῦμε καὶ σὰς εὐχόμεθα ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία μας νά σας σκεπάζουν.

Ὁ δὲ ὁσῖος Ἐφραίμ νά μᾶς χαρίζει τὴν ταπεινῶσιν καὶ τὰ δάκρυά του, διότι χωρὶς ταπεινῶσιν δύσκολον νά εὐρωμεν τὴν ὁδὸν πρὸς τὰ ἄνω, δι' αὐτὸ μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος «πρόσωπον ῥυπαρόν, καὶ πόδες ἀκάθαρτοι με καθαρὰ καρδιά λάμπουν ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τὸν ἥλιον.

Λοιπὸν προσοχὴ ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους νά μὴ τοὺς δεχόμεθα, ἀφοῦ γνωρίζομεν τί ἤμεθα.

Ἀπὸ ἐμὲ καὶ τὴν συνοδίᾳ μου ἔχετε τὰς ταπεινάς μας εὐχὰς καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ μας.

Ἱερομόναχος
Ἐφραίμ Ταμβάκης

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἄς ἐνταχθῶμεν σήμερον εἰς τὸ πένθιμον τῆς περιόδου καὶ ἃς ἀποδώσωμεν παραφράζοντες μερικά τροπάρια ἀπὸ τὸν Κανόνα, ποῦ λέγεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, στιχοῦντες οὕτω εἰς τὰ τῆς ἐποχῆς διαδραματιζόμενα. Ἦχος πλάγ. τοῦ 2ου, λίαν κατανυκτικός.

Α. «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, θεῷ ἐπινίκιον ὠδὴν ἐβόα, ἄσωμεν»

Παράφρασις: Ὁ Ἰσραηλιτικός λαὸς διέβη πεζοπορῶν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν σὰν νὰ ἦταν ἡπειρος (στερεὸν ἔδαφος) καὶ βλέπων τοὺς διώκτας στρατιώτας τοῦ Φαραώ νὰ ποντίζονται καὶ νὰ πνίγονται ἐβόα ἐκ καρδίας ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὸ γεγονός αὐτὸ τῆς ποντίσεως τῶν στρατιῶν τοῦ Φαραώ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, εἶναι τεραστίας σημασίας δεικνύον τὴν παντοδυναμίαν τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἡ Ἐκκλησία μας τὸ ὑπερακοντίζει διὰ νὰ καταστῇ συνείδησίς ὅτι ὁ Θεὸς μας εἶναι ὁ Παντοδύναμος Κύριος καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμενοι ἐν συντριπτικῇ ἀδυναμίᾳ πλησίον του, δὲν ἔχομέν τι νὰ φοβηθῶμεν σκεπαζόμενοι ἀπὸ τὴν δεξιάν Του.

Β. «Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Σὺ Κύριε ὁ Θεὸς μου ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου

Παράφρασις: Δὲν ὑπάρχει ἅγιος (μὲ τὴν ἀπόλυτον ἔννοιαν λαμβανόμενον) σὰν καὶ Σένα Θεέ μου ποῦ ὑψώσας τὴν Μεριδα τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων σου, Ἀγαθὲ Κύριε καὶ τοὺς ἐστερέωσας ἐπάνω στὴν πέτρα τῆς ὁμολογίας Σου

Πράγματι δὲν ὑπάρχει ἄλλος Ἅγιος σὰν τὸν Κύριον ὁ ὁποῖος νὰ ἔχη τὴν δύναμιν νὰ ὑψώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν του εἰς τὸ ὕψος τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται, διότι ἡ πέτρα τῆς ὁμολογίας εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Χριστός. Ἀλλωστε, εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ Κύριος ἀποκαλεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ Πέτρα «Καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν» λέγει πρὸς τὸν Πέτρον καὶ διότι αὐτὸς οὗτος ὁ Κύριος εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ Χριστιανικοῦ Συγκροτήματος (Ἐκκλησία).

Παρατρέχομεν τὴν τετάρτην Ὠδὴν, καθ' ὃ εὐληπτος, καὶ ὁμιλοῦμε διὰ τὴν Ε. Ὠδὴν.

Γ.

«Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως θεὸν ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον»

Παράφρασις: Μὲ τὴν θείαν σου ἐξαστράπτουσαν λαμπρότητα Ἀγαθέ Κύριε, τὰς ψυχὰς αὐτῶν ποῦ ὀρθρίζουν (εὐρίσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ) σὲ παρακαλοῦν νὰ ἀγιάσῃς, διὰ νὰ σὲ γνωρίσουν Ἐσὲ Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ σὲ ὁμολογήσουν Θεόν, ἐσὺ ποῦ ἐξαλείφεις ὅλας τὰς ζοφεράς ἀμαρτίας

Καὶ μὲ τὸ τελευταῖον τροπάριον, ἃς παρακαλέσωμεν τὸν δυνατόν Κύριόν μας, νὰ ἐξαλείψῃ ὅλον τὸν βόρβορον τῶν ἀμαρτιῶν μας, μὲ τὸ θεῖον τοῦ Σώμα καὶ Αἵμα, ποῦ ἀρθρώως προσφέρεται.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ὁ Θεὸς πάντοτε εὐεργετεῖ τὸν ἄνθρωπον

«.... Τὸ διάστημα τοῦ χρόνου χωρίζεται σὲ τρία μέρη, στὸ παρελθόν, στὸ παρὸν καὶ στὸ μέλλον. Ἡ εὐεργεσία τοῦ Κυρίου γίνεται κατανοητὴ μέσα σ' αὐτὰ τὰ τρία μέρη – ἐὰν σκεφτεῖς τὸ παρὸν, σ' αὐτὸ ζεῖς. Ἐὰν τὸ μέλλον, Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ἐλπίδα τῶν προσδοκιῶν σου. Ἐὰν τὸ παρελθόν, δὲ θὰ ὑπῆρχες, πρὶν νὰ σὲ δημιουργήσῃ Ἐκεῖνος. Εὐεργετήθηκες παίρνοντας αὐτὴ τὴν ὑπόστασιν ἀπὸ Ἐκεῖνον. Κι' ἀφοῦ δημιουργήθηκες, εὐεργετήθηκες ζώντας καὶ κινούμενος «ἐν Αὐτῷ», καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος (Πράξ. 17, 28). Ἀπὸ τὴν ἴδια ἐνέργεια κρέμονται κι' οἱ ἐλπίδες γιὰ τὰ μέλλοντα.

(ΓΡ. ΝΥΣΣΗΣ – ΛΟΓΟΣ Α' – ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ)

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΕΑΝ εἶναι «ἄξιον καὶ δίκαιον» νὰ ὑμνῶμεν τὸν Δεσπότην τοῦ σύμπαντος, ἄξιον εἶναι ἐπίσης καὶ πρέπον νὰ μακαρίζωμεν τὴν ἁγίαν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Διότι Ἐκείνη εἶναι τὸ καλύτερον δῶρον τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ τιμιώτερον δῶρον τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν.

Ὅ,τι εἶχεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἔκαμε διὰ τῆς Παρθένου. Εἰς αὐτὴν ἐνεπιστεύθη τὰ μυστήρια τῶν βουλῶν Του. Δι' Αὐτῆς ὠμίλησε τὸ πανάγιον θέλημά Του. Καὶ ἐξ Αὐτῆς προήλθεν ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ἡ Παναγία ἦτο τὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν κόσμον Του. Ἡ ἀγνή ζωὴ τῆς ἀπέβη τὸ ἰδεῶδες πρότυπον τῆς ἀγνότητος καὶ ἡ δόξα τῆς ἀρετῆς. Ἡ θερμὴ πίστις καὶ ἡ βαθεὶα θρησκευτικῆς τῆς ἀφοσίωσης ἔγιναν ἡ γέφυρα τῆς διαβάσεως τοῦ Παντοδυνάμου. Καὶ ἡ ἀγκυρα τῆς ἐλπίδος τοῦ κόσμου. Ἡ προσευχὴ τῆς ἦτο ἄσμα των ἀγγέλων. Οἱ ἱεροὶ παλμοὶ τῆς πανάγνου καρδίας τῆς, τροπάρια πρὸς τὸν δημιουργόν τῆς. Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Γεσθημανή, εἶναι τρεῖς σημαντικοὶ σταθμοὶ τοῦ βίου τῆς Μαρίας ποὺ σημαίνουν: Ἀγνότης, Ταπεινώσεις, Δόξα. Καὶ τὰ τρία τὰ περιβάλλει ἱερὰ Σιωπὴ. Εἰς τὸ πρῶτον ἡ πτώχεια, εἰς τὸ δεύτερον ἡ ἁγία Νύκτα, εἰς τὸ τρίτον ἡ Κοίμησις. Ἀλλὰ καὶ τρεῖς βαθμίδες τοῦ ἀφράστου μεγαλείου. Εὐαγγελισμός – Χριστοῦγέννα – Οὐρανός.

Πρὶν ἢ ἐκλεγῇ ἡ Παρθένος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἦτο μία ταπεινὴ κορασίς. Εἰς τὴν Βηθλεέμ εἶναι ἡ Θεοτόκος. Παρὰ τὴν Γεσθημανὴ εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ κόσμου. Ὡς μητέρα παγκόσμιον τὴν αἰσθανόμεθα ἤδη ἀπὸ τῆς φρικτῆς ὥρας τοῦ Γολγοθᾶ. Ἐκεῖ ὁ Ἐσταυρωμένος παρεχώρησε τὴν θέσιν Του εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐδώρησε τὴν Παναγίαν εἰς τὸν κόσμον.

Ἰδοὺ τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς. Εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης ἀμέτρητοι αἱ δωρεαὶ τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ μεταξύ ὅλων διακρίνεται ἡ Θεομήτωρ. Ὅχι μόνον ὡς προστασία καὶ σκέπη καὶ παρηγορία καὶ στήριγμα τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄριστον παράδειγμα θεαρέστου βίου καὶ πρότυπον ἀγιότητος.

Ἐκείνη ἔδειξε μέχρι ποίου σημείου μπορεῖ νὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος. Καθὼς ἐπίσης πόσο ἡ θεία δύναμις ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς. Διότι δὲν εἶναι ἀρκετὴ μόνη ἡ δύναμις καὶ ἡ θέλησις ἡ ἰδική μας. Χρειάζεται καὶ ἡ ἄνωθεν συνδρομή. Τοῦτο δὲ γίνεται, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν». Εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαντλεῖται τὸ

περιθώριον τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως καὶ προσπαθείας, ἀρχίζει ἡ ἀστείρευτος δύναμις τοῦ Κυρίου. «Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ».

Ἡ Παναγία ἦτο ὅ,τι ἀγαθὸν ἡδύνατο νὰ ποθήσῃ καὶ ἐπιδιώξῃ ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ἦτο πλέον τούτου. Ὅ,τι ἡ Θεία Χάρις ἡδύνατο νὰ πράξῃ δι' ἡμᾶς. Ἐκείνη διέθεσε τὸν πλοῦτον τῶν ἀρετῶν τῆς, τὴν ἄκραν ταπεινώσιν, τὴν ζέουσαν πίστιν. Καὶ περιεβλήθη παρὰ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς διὰ τῆς μεγαλυτέρας τιμῆς καὶ δόξης.

Ἡ Θεομήτωρ δὲν παύει νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ γένος μας καὶ νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ ἡμῶν. Τὴν αἰσθανόμεθα ὡς τὸ τελειότερον ποὺ ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος, συγχρόνως δὲ ὡς τὸ εὐγενέστερον ποὺ ἡμπορεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Πλάστην. Διὰ τὸ ἀπολυτρωτικόν Του ἔργον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς ἐχρησιμοποίησε τὸ καλύτερον ποὺ ἡδύνατο νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν. Ἦτο καὶ τοῦτο ἰδικόν Του. «Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν». Ὁ Θεὸς τὸ δῶρον μας τοῦτο δὲν τὸ ἐδέχθη ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ ἐχρησιμοποίησε καὶ τὸ ἐτίμησε. Τοῦτο ἔχει ὑψίστην σημασίαν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εὐγνωμονῶμεν διὰ τὰ ἀγαθὰ ποὺ καταβαίνουν ἄνωθεν ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων. Πρέπει νὰ τὰ χρησιμοποιῶμεν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ νὰ φαινόμεθα ἄξιοι τῶν τοιοῦτων δωρημάτων.

Ἡ ἁγία Μητέρα ἐδόθη εἰς ἡμᾶς. Καυχώμεθα δι' Αὐτὴν. Στηριζόμεθα ἐπ' Αὐτῆς. Ἐλπίζομεν ἐπ' Αὐτὴν. Καὶ τὴν ἐπικαλούμεθα πάντοτε εἰς τὰς προσευχὰς μας, ὅχι μὲ τὴν ἐννοίαν τῆς πανταχοῦ παρουσίας, τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν μόνον εἰς τὸν ἄπειρον Θεόν, ἀλλ' ὡς πανταχοῦ προφθάνουσιν. Ἡ μητρικὴ τῆς ἀγάπῃ ἐκτείνεται πολὺ πέραν τῶν προσδοκιῶν μας καὶ ἡ χάρις τῆς καλύπτει περισσῶς τὰς ἐλπίδας μας.

Τὴν ἐγκωμιάζομεν καὶ τὴν τιμῶμεν δι' ὕμνων καὶ ποιημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπαγορεύει ἡ εὐγνωμοσύνη μας διὰ τὰς ἀμετρήτους πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας. Κάθε τροπάριον εἶναι καὶ μία σύνθεσις εὐλαβῶν στοχασμῶν καὶ ἱερῶν ἐμπνεύσεων. Δι' αὐτῶν ὁμιλεῖ ἡ ἀθάνατος γλῶσσα τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων πρὸς τὴν Μητέρα. Ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ὠραίους αὐτοὺς στίχους ἀπλοῦται ἡ παρήγορος καὶ γλυκεία σκιά τῆς μητρικῆς στοργῆς. Ἡ Παναγία ὁμιλεῖ πολὺ εἰς τὴν ψυχὴν μας. Καὶ κάτω ἀκόμη ἀπὸ τὰ ψυχρὰ ψηφία τῶν ψαλμωδιῶν μας. Δὲν εἶναι ὀλίγα ἐκεῖνα ποὺ θὰ εἶχομεν νὰ ἐκμυστηρευθῶμεν εἰς Αὐτὴν. Θὰ εἶχομεν νὰ τὴν ἱκετεύσωμεν διὰ τοὺς γονεῖς μας, τὰ παιδιὰ μας, τοὺς φίλους μας,

τούς ἀρρώστους, τὰ ὀρφανὰ, τὰς χήρας, τοὺς πτωχοὺς, τὴν Πατρίδα. Δι' ὅσους ἔχομεν κοντὰ μας καὶ δι' αὐτοὺς ποὺ λείπουν μακράν. Δι' ἐκείνους ποὺ ζοῦν καὶ διὰ τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς μας. Διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων.

Τὴν Θεοτόκον μακαρίζουν ὁμοφώνως πᾶσαι αἱ γενεαὶ καὶ αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ἐπειδὴ εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ. «Ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός». Ἀπὸ τὴν Ὀρεινὴν τῆς πόλεως Ἰουδα τὰ ἡχητικὰ κύματα ἀναμεταδίδουν τοὺς θεοπνεύστους στίχους τῆς Ὠδῆς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τὰ παρθενικὰ χεῖλη τῆς Μαρίας σεμνοπρεπῶς ἔψαλλαν εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἐλισάβετ. «Ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί».

Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε τὴν ἁγίαν Μητέρα ὡς εὐλογίαν. Καὶ ἡμεῖς, αἰσθανόμενοι τὴν εὐτυχίαν τῆς

παρουσίας τῆς πλησίον μας, πλέκομεν πλήρεις ἐλπίδων καὶ μυστικῆς χαρᾶς ἐγκώμια διὰ τὴν μεγάλην Μητέρα, ἡ ὁποία ἔμπορεῖ νὰ ἀκούῃ τοὺς παλμούς μας, νὰ διαισθάνεται τὰς ἀνάγκας μας, νὰ διαβλέπῃ τοὺς φόβους μας, νὰ ὑποβαστάζῃ τὰς θλίψεις μας.

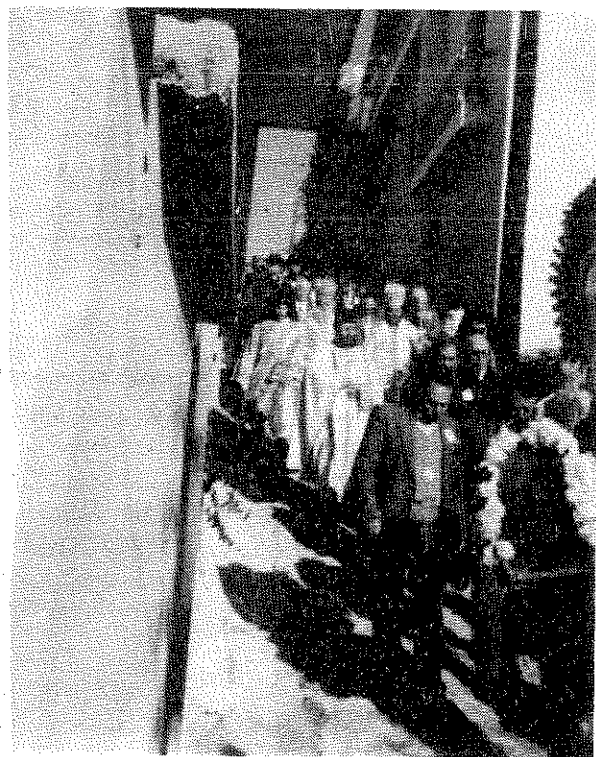
Ἡ Ὑπερευλογημένη ἄς σπεύσῃ καὶ τώρα εἰς τὴν ἰδικήν μας Ὀρεινὴν διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἔλευσιν τῆς εἰρήνης. Ἐκείνη ἄς εὐλογῇ μικροὺς καὶ μεγάλους, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἄς κάμῃ τὸ θαῦμα τῆς καὶ πάλιν διὰ νὰ ἡμποροῦμεν νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ἐν εἰρήτῃ τὸ ἄσμα τῆς Μεγαλόχαρης:

«Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου».

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΑΡΚΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ Ἁγιασμός τῶν Ὑδάτων ἐν Στυλίδι

Δύο χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως κου Καλλινίκου εἰς τὸν θαλάσσιον χώρον τῆς Στυλίδος.

Ὅπως πάντα κατ' ἔτος ἐγένετο ὁ ἁγιασμός τῶν ὑδάτων ἐν μέσῳ κοσμοσυρροῆς τῶν Γ.Ο.Χ. Φθιώτιδος μὲ τὸν Μητροπολίτην περιστοιχούμενον ἐξ' ὅλου τοῦ ἱερατείου, ἐν μέσῳ θρησκευτικῆς ἐκδηλώσεως καὶ Ὁμολογίας.

Ὁ Ἅγιος Θαυμακοῦ μετὰ τὸν ἁγιασμόν τῶν ὑδάτων ἀπηύθυνε χαιρετισμόν καὶ εὐχαριστίας ὀχι μόνον εἰς τοὺς παρευρεθέντας ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς Δημοτικὰς καὶ Νομαρχιακὰς Ἀρχάς.

Κυριακή ' Ορθοδοξίας

**ΜΕΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΞΑΡΣΕΩΣ ΚΑΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ Η
«ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ
ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ**

Πολύ πρό της καθωρισμένης ώρας 4.30 μ.μ. οί γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ κληρικοὶ μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ κατέκλυσαν, κυριολεκτικῶς, τὸν Ναόν, τὸν μεταξύ τούτου καὶ τοῦ Οἰκήματος χώρον καὶ τὸν πρό τοῦ Ναοῦ χώρον ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἀνταποκριθέντες, μετὰ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, εἰς τὸ προσκλητήριον σάλπισμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας μετ' ἐπικεφαλῆς τὸν σεπτὸν Προκαθήμενον ταύτης Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον.

Ἡ καλλίφωνος χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς, χοράρχη κ. Μ. Μακρῇ ἀπέδωσε θαυμασίως Βυζαντινοὺς ὕμνους, οἱ ὁποῖοι καὶ ἰδίως «ὁ τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς...», κατέθελξαν τὸ εὐσεβὲς καὶ πιστὸν ἀκροατήριον. Ἀληθινὴ μουσικὴ πανδασία, ἡ ὁποία προσέδωσε τὸν πανηγυρικὸν καὶ ἐορταστικὸν τόνον εἰς τὴν πάνσεπτον Ἑορτήν!

Ὁ δραστήριος ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης π. Ἀκάκιος Χαλίκος εἶχε διακοσμήσει καταλλήλως τοῦτον διὰ τῶν ἱερῶν λαβάρων καὶ ἐθνικῶν ἐμβλημάτων καὶ παρουσίασε τοὺς ὁμιλητὰς ὁ δὲ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσολ. Ἀρχιμ. π. Γερόντιος Λουδάρος ἀνέγνωσεν εὐγλώτως συνοπτικοὺς βίους τῆς Αὐτοκρατείας τοῦ Βυζαντίου Θεοδώρας καὶ τῶν Ἀγίων Μεγάλου Φωτίου καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τῶν ὁποίων ἡ χορωδία ἔψαλε τὰ ἀπολυτίκια, συμφώνως τῷ Προγράμματι τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἠυλόγησε τὸ ἀκροατήριον, ἀπηύθυνε θερμὴν πρὸς αὐτὸ προσλαλίαν. Μεθ' ὃ, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κύριος ὁμιλητὴς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Οἰνῆς Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τῆς Ἑορτῆς τὴν σημασίαν ταύτης διὰ τὴν Ἀγιωτάτην Ὀρθοδοξίαν καὶ ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν προμάχων καὶ λοιπῶν ἡρωικῶν ἀγωνιστῶν ταύτης, χειρισθεὶς τὸ θέμα τοῦ ἀξιεπαίνως περὶ τὴν ὥραν καὶ κρατήσας ἀδιάπτωτον τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν του.

Τρίτος ὠμίλησεν ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπίτιμος δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος, ἀπὸ μνήμης, ὡς συνήθως καὶ μετὰ τὴν γνωστὴν ρητορικὴν του δεινότητα. Συνεχάρη τοὺς προλαλήσαντες «ἀξιοσεβάστους Πρωθιεράρχην καὶ Ἱεράρχην», καὶ τοὺς τιμήσαντες τὴν «Μεγαλάνυμην ἐορτήν» ἀδελφούς γνησίους Ὀρθόδοξους χριστιανούς «εἰς τοὺς ὁποίους –ὡς εἶπεν– ἀνήκει κυριότατα, διότι αἰσθανόμεθα βαθύτατα τὸ πνευματικόν, δογματικὸν καὶ ἠθικὸν μεγαλεῖο τῆς παραδοσιακῆς Ὀρθοδοξίας, ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ 65ετίαν ὅλην ὑπὲρ αὐτῆς καὶ πολλὰ τὰ δεινὰ παθόντες εὐχαρίστως καὶ ὑπερηφάνως χάριν ταύτης».

Μεταξὺ ἄλλων ἀπήντησεν εἰς κατήγορον νεοημερολογίτην «μητροπολίτην» Πειραιῶς ἀποδείξας δι' ἀδιασειστών στοιχείων ὅτι «οἱ ἡρωικοὶ ἱερεῖς μας» μόνοι ἔχουν ἀκώλυτη τὴν ἱερωσύνην, ἀντλούντων τῶν ἀρχιερέων μας τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴ ἐκ χειροτονίας ἀπὸ τὴν ἐκτὸς Ρωσίας Ὀρθόδοξη Ρωσικὴ Ἐκκλησία σπὴ Ν. Ὑόρκη, ἐπικαλεσθεὶς καὶ τὸ προσφάτως ἐκδοθὲν περιώνυμο σύγγραμμα τοῦ ξένου ὀρθοδόξου διαπρεποῦς θεολόγου Θωμᾶ Φιτζεραλδ, εἰς τὸ ὁποῖο τεκμηριώνεται ἡ ἀναγνώρισις ταύτης ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, καίτοι αὕτη δὲν κοινωνεῖ μετ' αὐτῶν, λόγῳ τῆς κοινωνίας των μετὰ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας καὶ τῶν οἰκουμενιστικῶν τάσεων των.

Ὁ φλογερὸς καὶ μετὰ τόσον ἀγωνιστικοῦ πνεύματος λόγος του, πεποικιλμένος διὰ ρητορικῶν εἰκόνων, ἐδόνησε τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν, ὅπως «οἱ παλαισημερολογίται εἴμεθα ὁ κυματοθραύστης τῆς ἀκαινοτόμητης Ὀρθοδοξίας, τὸν ὁποῖον δὲν ἡμποροῦν νὰ σαλεύσουν τὰ κύματα τῶν Παπικῶν, Προτεσταντῶν, Μασσόνων, Χιλιαστῶν, Οἰκουμενιστῶν καὶ λοιπῶν αἵρετικῶν καὶ κακοδόξων» καὶ εἴμεθα ὁ χαλύβδινος θώρακας, ὁ ὁποῖος παραμένει ἀτρωτός ἀπὸ τὰ συκοφαντικὰ βέλη τῶν ταγῶν τῆς Νεοημερολογικῆς Ἐκκλησίας «καὶ ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς ἀκαινοτομήτου Ὀρθοδοξίας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος».

Τελευταῖος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Καθηγητὴς - Θεολόγος κ. Σ. Καραμήτσος, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν

διακρίνουσαν αὐτὸν ζωηρότητα ἀνεφέρθη εὐφραδῶς εἰς τὴν σημασίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἀνοθεύτου Ὁρθοδοξίας καὶ ἐν τέλει ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ ἐζητωκράυσεν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ κείμενον τοῦ λόγου τοῦ δημοσιεύεται εἰς ἄλλην στήλην.

Καὶ οὕτω ἐληξεν ἡ Μεγαλὸνυμος Ἑορτή, μετὰ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου πρὸς ἅπαντας τοὺς τιμήσαντας ταύτην καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν χορωδίαν καὶ τοὺς Ὁμιλητάς.

Παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Πει-

ραιῶς καὶ Σαλαμίνας ὁ καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς σειπῆς Ἱεραρχίας κ. Γερόντιος, Δημητριάδος κ. Μάξιμος Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος, Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας, ὁ καὶ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀθανάσιος καὶ Χίου, Οἰνουσσῶν καὶ Ψαρρῶν κ. Στέφανος, καὶ τὸ Θεοφιλὲς Ἱερατεῖον.

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ἅπαντας καὶ πρὸ παντός, τὸν εὐσεβῆ καὶ γνησίως ὀρθόδοξον λαὸν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος καὶ πάλιν διετράνωσε, διὰ τῆς ἀθρόας προσελεύσεώς του τὴν ἀκλόνητον ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν παραδοσιακὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν πολυπαθὴ Ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν.

Στιγμιότυπον μέρους τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στιγμιότυπον τῆς Ἑλληνικῆς Βυζαντινῆς χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Μιχαὴλ Μακρῆ.

Στιγμιότυπον τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χρυσοστόμου προοιμιάζοντος τὰ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στιγμιότυπον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ λοιπὸν ἱερατεῖον.

Στιγμιότυπον τοῦ κυρίου ὁμιλητοῦ Ἁγίου Οἰνῆς κ. Ματθαίου.

Στιγμιότυπον τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χρυσοστόμου ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιερέων Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου, Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου καὶ λοιποῦ ἱερατείου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ὡρα ἐνάρξεως: 4.30 μ.μ.
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

Χορωδία. (Τὴν Ἑλληνικὴν Βυζαντινὴν χορωδίαν διευθύνει ὁ καθηγητὴς τῆς μουσικῆς κ. Μιχαὴλ Μακρῆς).

Τῇ Ὑπερμάχῳ
Εἰς πολλὰ ἔτη

(Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐλογεῖ τὸν λαόν)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς (ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου)

Τὴν Ἀχραντὸν Εἰκόνα Σου προσκυνούμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός. Βουλήσῃ γάρ ἡδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμεν Σοι. Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ἦχος Α' (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων)

Νῦν εὐσεβείας τὸ σέλας πᾶσιν ἐφήπλωσας, διασκεδάζον πλάνην ἀσεβείας ὡς νέφος· φωτίζον δὲ καρδίας τῶν εὐσεβῶν. Δεῦτε πάντες προσπέσωμεν εὐσεβοφρόνως Εἰκόνας Χριστοῦ σεπτὰς προσκυνούντες οἱ Ὀρθόδοξοι.

Ὁμοιον

Κόσμος ὁ σύμπας εὐφραίνου, ἰδοὺ γὰρ Κύριος καθεῖλεν ἀπὸ ὕψους ἀσεβείας τὸ κράτος, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ καὶ ταπεινοῖ ἀνυψώθημεν σήμερον, ὀρθόδοξίᾳ πρὸς πίστιν δι' εὐσεβοῦς Βασιλίδος ὁδηγούμενοι.

Ἦχος β' (Δοξαστικόν)

Ἡ χάρις ἐπέλαμψεν τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιῶδες, νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται. Ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἐνσωμον Εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιέννυται τῆς σκηπτικῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὢν σεβόμεθα τούτου καὶ τὴν Εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα.

Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ Σαρκωθέντος ἡ μορφή εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι πιστοὶ βοηθώμεν. Ὁ Θεὸς σώσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος δ' (Ἐδωκας σημείωσιν)

Ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως πεφανέρωται σήμερον. Φαιδρότης δογμάτων γὰρ τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κεκοσμημένη ἀναστηλώσειν Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπει καὶ ὁμόνοια γίνεται τῶν πιστῶν θεοβράβευτος.

Ἦχος πλ. β' (Ὅλην ἀποθέμενοι)

Φύσει ἀπερίγραφτος τῇ Θεϊκῇ Σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ καὶ τὰ ἰδιώματα ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα. Διὸ τὸ εἶδος σου τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα πρὸς τὴν Σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ' αὐτοῦ, τῶν ἀποστόλων ἐπόμενοι θεαίαις παραδόσεσιν.

Ὅμοιον

Ὅλην εἰσδεξάμενοι τὴν νοητὴν λαμπρότητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὑπερφύεστατον χρησιμολόγημα, τὸ βραχὺ ρήματι καὶ πολὺ συνέσει Θεοπνεύτως ἀπεφθέγγαντο ὡς Χριστοκήρυκες εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι δογμάτων οἱ μακάριοι καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο ὅρον θεοδίδακτον.

Επιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν προμάχων τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπὶ δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου ἀναπαύσεως καὶ μακαρίας μνήμης τῶν εὐσεβῶς προαπελθόντων ἀοιδῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν Χρυσοστόμου, Γερμανοῦ, Ἀκακίου, Παρθενίου, Χρυσοστόμου, Μερκούριου, Παΐσιου, Θεοφίλου, Καλλίστου καὶ Παΐσιου τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγῶνι τελειωθέντων καὶ πάντων τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὀρθοδόξῳ ὁμολογία κεκοιμημένων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Χορωδία. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη (τρὶς)

Πρόλογος Ἀπολυτικίου Αὐτοκρατείας Θεοδώρας.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίας Θεοδώρας
Ἦχος πλ' α' (Τὸν συνάναρχον Λόγον)

Δωρεῶν τῶν ἐνθέων οὐσα ἐπώνυμος, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνεις βασιλικαῖς δωρεαῖς, ὡς θεόγλυπτος εἰκὼν θείας φρονήσεως. Τῶν γὰρ Εἰκόνων τῶν σεπτῶν τὴν τιμὴν ὡς σχετικὴν ἐτράνωσας. Θεοδώρα τῶν Βασιλίδων ἀκρότης τῶν Ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Πρόλογος Ἀπολυτικίου Ἁγίου Φωτίου Πατριάρχου Κων/πόλεως

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Φωτίου

Ἦχος πλ' α' (Τὸν Συνάναρχον Λόγον)

Τῆς σοφίας ἐκφάντωρ λαμπρὸς γενόμενος, Ὀρθοδοξίας ἐδείχθης θεοπαγῆς προμαχών, τῶν Πατέρων καλλονὴ Φώτιε μέγιστε· Σὺ γὰρ αἰρέσεων δεινῶν στηλιτεύεις τὴν ὁφρὺν Ἐώας τὸ θεῖον σέλας, τῆς Ἐκκλησίας λαμπρότης, ἣν διατήρει Πάτερ ἄσειστον.

Πρόλογος Ἀπολυτικίου Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Μάρκου

Ἦχος γ' (Θείας πίστεως)

Θείας πίστεως ὁμολογία μέγαν εὐρατο ἡ Ἐκκλησία ζηλωτὴν σε θεῖε Μάρκε πανεύφημε, ὑπερμαχοῦντα πατρώου φρονήματος καὶ καθαιρούντα τοῦ σκότους ὑψώματα. Ὅθεν ἄφεισιν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς σέ γεραίρουσι.

Ἦχος πλ' δ' (Δοξαστικόν).

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἁγίου μίαν οὐσίαν ἐδογματίσας καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες. Ὡς θεία παρεμβολὴ θεηγοροὶ ὀπλῖται παρατάξεως Κυρίου. Ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. Τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου τα πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου. Νικαῖας το καύχημα, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ' δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄνομά Σου Κύριε.

Στίχ. Ἀπό τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Τὸ αὐτὸ (Ἐδωκας...

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Χρυσοστόμου, ὅρα κατωτέρω

ΟΜΙΛΙΑ

(Κύριος ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας Ὁ Σεβ/τος Μητροπ/της Οἰνός κ. Ματθαῖος)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ὑπὸ ἐπιτίμου Δικηγόρου κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ Ἀρχιμ. π. Γερρόντιος Λουδάρος σχολιάζων τὰ τῆς Ἑορτῆς:

I. Ἡ Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου Θεοδώρα εἰς τὴν ὁποία ὀφείλεται ἡ ἀναστήλωσις τῶν εἰκόνων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ σημερινὴ δηλαδὴ ὑπόθεσις τῆς ἑορτῆς ὑπῆρξε σύζυγος τοῦ εἰκονομάχου Βασιλέως Θεοφίλου, κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰκονομαχίας ὀρθόδοξος καὶ εὐσεβεστάτη.

Ἐζησε εἰς ἐποχὴν σκληρᾶς δοκιμασίας τῆς Ἐκκλησίας κρυφίως προσκυνοῦσα τὰς ἁγίας εἰκόνας μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς τὸ ἔτος 842. Προσηύχετο διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν φοβερὰν αἵρεσιν καὶ διεκινδύνευσε πολὺ προσκυνοῦσα τὰς εἰκόνας τὰς ὁποίας ὠνόμαζε «νινία».

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θεοφίλου ἀνέλαβε τὴν διακυβέρνησιν τοῦ κράτους ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ τῆς Μιχαήλ, ὅτε καὶ ἐξωτερικέυσεν τὴν εὐσέβειάν τῆς μετὰ πανηγυρικὸν ἐπανασταλισμὸν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ὠνόμασε «ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΙΝ». Ἐπανεφέρε ἀπὸ τὴν ἐξορίαν τὸν νόμιμον Πατριάρχην ἅγιον Μεθόδιον τὸν ὁμολογητὴν καὶ ὅλους τοὺς ἐξορίστους διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ πανηγυρικῶς ἑωρτάσθη ὁ θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐκτοτε ἡ ἑορτὴ ἐξακολουθεῖ μέχρις ἡμῶν νὰ ἑορτάζεται μεγαλοπρεπῶς κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν κατέταξε μετὰ τῶν ἁγίων, τὸ δὲ ἅγιον λείψανόν τῆς διεσώθη ἀκέραιον μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καὶ εὐρίσκεται ἀποτεθη-

σαυρισμένον εἰς τὴν Μητρόπολιν Κερκύρας. Ἡ μνήμη τῆς τελεῖται τὴν 11ην Φεβρουαρίου.

Ἡ χορωδία μας θὰ ψάλῃ τὸ Ἀπολυτίκιόν τῆς.

II Ὁ Μέγας Φῶτιος ὑπῆρξε εἰς ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων Πατριαρχῶν τῆς Κων/πόλεως, μέγας ὑπέρμαχος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ πολέμιος τῆς νεοφανείσης αἵρέσεως τότε τοῦ «φιλιόκβε» δηλαδὴ τῆς βλασφημίου προσθήκης εἰς τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, σατανικὸν ἐφεύρημα τοῦτο τῆς δύσεως διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ μοναρχία τῆς Θεότητος μεταβάλλεται εἰς διαρχίαν.

Ἐγεννήθη τὸ 820 εἰς Κων/πολιν, ὑπῆρξε δὲ σπανία φυσιογνωμία προικισμένος ἐκτὸς τῆς πολυμόρφου σοφίας μετὰ ἐξαιρετοὺς ἀρετὰς καὶ ἱκανότητας. Προτερήματα, διὰ τὰ ὁποῖα πολὺ συντόμως ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοσπαθαρίου, τοῦ Προέδρου τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ πρώτου τῶν ἐξ ἀπορρήτων τοῦ αὐτοκράτορος Θεοφίλου.

Ἡ θεία Πρόνοια ὅμως τὸν προώριζε διὰ τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα διὸ καὶ συντόμως εἰς ἡλικίαν μόλις 37 ἐτῶν ὁμοφώνῳ ψήφῳ ὅλου τοῦ ιερατείου τῆς Κων/πόλεως ἐκτὸς μόνον 5 ψήφων, ἀνεβιβάσθη βαθμηδὸν εἰς τὸν χρεεῦντα θρόνον μετὰ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.

Ὅποσους ἀγῶνας δὲ κατέβαλε διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁποῖον ζῆλον ἐπέδειξε διὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῶν καταλοιπῶν τῶν προγενεστέρων αἵρέσεων τῶν Μανιχαίων, εἰκονομάχων καὶ ἄλλων εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν.

Πέραν αὐτῶν ἐπολέμησε νικηφόρως τὴν ὡς εἵπομεν αἵρεσιν τοῦ «Φιλιόκβε» συναθροίσας Σύνοδον ἐν Κων/πόλει τὸ ἔτος 861, ἡ ὁποία ὠνομάσθη Πρωτοδευτέρα καὶ ἄλλην τὸ 867, διὰ τῶν ὁποίων ἀποκαθίσταται ἡ τάξις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ στερεοῦται ἡ Ὁρθόδοξος ὁμολογία.

Καθαίρει ἡ δευτέρα τὸν Πάπαν Νικόλαον καὶ ἀναθεματίζει τὰς κακοδόξους παπικὰς καινοτομίας καὶ μάλιστα τὴν βλάσφημον προσθήκην τοῦ «Φιλιόκβε» εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Τοῦτο τὸ μέγα τρόπαιον τῆς Ὁρθοδοξίας συνέστησε ὁ Μέγας Φῶτιος συντρίψας διὰ παντός τὴν ἀλαζονικὴν ἐπαρσιν τοῦ Πάπα κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας διὸ καὶ προεκάλεσε τὴν λύσσαν αὐτοῦ κατὰ τοῦ πορομάχου τούτου τῆς Ὁρθοδοξίας. Αἱ ραδιουργίαι τοῦ Πάπα Νικολάου ἀκολούθως ὑπῆρξαν τόσον δεινὰί ποῦ εὗρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ στρέψουν τὴν μὴνιν τοῦ Αὐτο-

κράτορος Βασιλείου κατά τοῦ ἱεροῦ Φωτίου ὥστε νά ἐκβληθῇ οὗτος τοῦ θρόνου καί νά καθαιρεθῇ, ἐγκλεισθεῖς εἰς Μονήν. Μετά παρέλευσιν ὁμως χρόνου πινός καί μετά τήν τελευτήν τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου πατριαρχεύσαντος τὸ δεύτερον, ἀναβιβάζεται πάλιν εἰς τὸν θρόνον διὰ νά συνεχίσῃ τὸ ὑψηλὸν ἔργον του, μεθ' ὃ καί νέα δοκιμασία τὸν ἀναμένει.

Ὁ διαδεχθεὶς τὸν Βασίλειον υἱὸς του Λέων, φιλύποπος ὢν δι' ἑαυτὸν κατὰ τοῦ Φωτίου, ἀδίκως καταβιβάζει καί πάλιν τοῦ θρόνου καί ἐγκλείει εἰς Μονήν δίκην κακούργου μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του.

Οὕτω, ὁ στυλὸς τῆς Ὁρθοδόξιας μὲ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἀπέρχεται εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἡδὲ Ἐκκλησία, τοῦ προσδίδει παρεκτός τῶν τίτλων τούτων καί τὸν τίτλον τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ καί τὸν κατατάσσει μεταξύ τῶν Προμάχων τῆς πίστεως ἁγίων.

Ἡ χορωδία θά ψάλῃ τὸ τροπάριον του.

III. Ὁ ἅγιος Μάρκος, ὁ Εὐγενικός ἐπονομαζόμενος, ἀνήκει καί αὐτὸς εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων ὑπερασπιστῶν τῆς Ὁρθοδόξιας καί διὰ τοῦτο τὴν σήμερον ἡμέραν τῇ Ὁρθοδόξιας ἀναμνησκόμεθα τῆς θαυμαστῆς φυσιογνωμίας του.

Εἶναι γνωστὸς διὰ τοὺς ἡρώικους ἀγῶνάς του εἰς τὴν Φερράραν καί τὴν Φλωρεντίαν τῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς ψευδενώσεως τῶν Ὁρθοδόξων μετὰ τῶν Λατίνων, εἰς τὴν οὐσίαν δὲ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν ἑσώφρον Πάπαν.

Μητροπολίτης ὢν Ἐφέσου ἔλαβε μέρος ὡς ἐξάρχος τῆς Συνόδου τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὴν δύσιν διὰ τὴν ἑνωσὶν τῶν Ἐκκλησιῶν ὁμοῦ μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Παλαιολόγου τοῦ Η' κατὰ τὸ ἔτος 1438, ἔχων τὴν τοποτηρητείαν καί τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καί Ἀντιοχείας.

Ὁ Ζήλος του διὰ τὴν Ὁρθοδόξian καί ἡ σοφία τῶν λόγων του δι' ὧν ἦτο προικισμένος τὸν ἀνέδειξαν ὄντως Μέγαν, διότι ἐνῶ ἐκ τῆς βίας τοῦ Πάπα καί τῆς πολυχρονίου ταλαιπωρίας εἰς τὴν δύσιν ὅλη ἡ Σύνοδος μετὰ τοῦ Βασιλέως ὑπέγραψαν τὸν ὅρον τῆς ψευδωνύμου ἐνώσεως, μόνον ὁ ἅγιος Μάρκος ἠρνήθη γενναιοφρόνως. Διὸ καί ὁ Πάπας Εὐγένιος ἐξεβόησε τὸ ἱστορικόν: «Μάρκος οὐχ ὑπέγραψε λοιπὸν ἐποίησαμεν οὐδέν»!

Πράγματι αὐτὸ καὶ ἐγένε, διότι εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ μετὰ ταῦτα ματαίωσις.

Ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Κων/πολιν

εἶχε τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν καί οἱ ὑπογράψαντες μετανοοῦντες διὰ τὴν προδοσίαν τῆς πίστεως ἔλεγον «εἴθε νά ἐκόπτετο ἡ δεξιὰ μας».

Ὅμως καί νέοι ἀγῶνες ἀνέμενον τὸν Ἁγίον μεταξύ ἐνωτικῶν καί ἀνθενωτικῶν ἀλλὰ καί τούτους κατέστειλε διὰ τῆς σοφίας καί ἱκανότητός του καί τοιοιτοτρόπως ἐπανῆλθε ἡ εἰρήνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καί πάλιν. Ὡστε εἰς τοῦτον καί μόνον ὀφείλεται ἡ σωτηρία τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κατὰ τὴν δεινὴν ἐκείνην περίοδον, διὸ καί ἡ ἐκκλησία τοῦ ἀπέδωσε τὸν τίτλον τοῦ Ζηλωτοῦ ὡς τὸν Προφήτην Ἠλίαν καί τοῦ Ὑπερμάχου τῆς Ὁρθοδόξιας.

Ἡ χορωδία θά ψάλῃ τὸ Ἀπολυτίκιόν του.

ΠΡΟΛΟΓΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἁγία καί Ἱερὰ Σύνοδος

Τίμιον Πρεσβυτέριον

Ὁσιώτατοι Μοναχοὶ καί Μονάζουσαι

Λαὲ τοῦ Κυρίου ὁ φύλαξ καί ὑπερασπιστὴς τῆς πίστεως.

Μετὰ συγκινήσεως ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς Ὑμᾶς, τὴν ἱερὰν παρεμβολὴν τοῦ Κυρίου τὴν φρικτωροῦσαν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν τειχῶν τῆς ὀρθοδόξιας ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Σας εἰς τὸ ἱερὸν προσκλητήριον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Χαίρετε ὅθεν, ἀδελφοὶ καί τέκνα ἐν Κυρίῳ καί ἐνδυναμοῦσθε ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.

Δίδομεν ὅλοι τὸ παρὸν σήμερον πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης ἡμέρας διὰ τὴν ὀρθοδόξian εἰς ἐκπλήρωσιν ὑψηλοῦ χρέους, προσέτι δὲ καὶ πρὸς εὐφροσύνην μας πνευματικὴν ἐν τῇ ἀναπολήσει τῶν ἱερῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγῶνων, οἷους κατέβαλον οἱ Πατέρες ἡμῶν παλαιοὶ καί νεώτεροι, τῶν ὁποίων ἀναμνησκόμεθα τὰς ἱεράς φυσιογνωμίας καί ἐορτάζομεν δι' αὐτῶν τὰ νικητήρια τῆς πίστεως καί ἀντλοῦμεν δύναμιν διὰ νέους ἀγῶνας οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀναμένουν. Ἐχειλοιπὸν ἡ παρούσα σύναξις κυρίως τὸ νόημα τῆς ἐτοιμότητος κατὰ πάσης ἐφόδου ἀπειλούσης τὴν ἀκεραιότητα τῆς πίστεώς μας ὡς καί πᾶσαν θυσίαν χάριν τῆς φιλάτης ὀρθοδόξιας ἐν ὧσιν τῶν τεκταινομένων εἰς βάρος τῆς εἰς τὴν δύσμοιρόν ἐποχὴν μας.

Ἦλθομεν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον διὰ τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματός μας

ὅπως συμβαίνει εἰς τὸν ἐτοιμοπόλεμον στρατὸν τὸν ὁποῖον ἐνθαρρύνουν οἱ ἐμπνευσμένοι πατριωτικοὶ λόγοι τῶν φιλοπάτριδων ἀξιωματικῶν.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον γεγονὸς ὅτι εὕρισκόμεθα εἰς περίοδον καταπτώσεως τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος καὶ τῆς καταπροδόσεως τοῦ πολυτίμου τούτου θησαυροῦ τῆς πίστεως ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, παρεκτὸς τινῶν ἐξαιρέσεως, τὸν ὁποῖον διεφύλαξε σῶον, ἀκόμη καὶ διετράνωσε διὰ νέων μαρτύρων καὶ αὐτὴ ἡ μακροχρόνιος σκληρὰ δουλεία τοῦ Ἑθνους ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν.

Τὸ θλιβερόν τοῦτο γεγονὸς εἶναι ἀναμφισβήτητος διαπίστωσις ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἀγαπολογίας μετὰ τῶν Λατίνων καὶ ἀπὸ τὰ οἰκουμενιστικὰ ἀνοίγματα καὶ τὰς προκλητικὰς κακοδοξίας τῶν τιτλοφορουμένων ὀρθοδόξων προκαθημένων Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων ὁμοίων ποὺ ἀφηνίασαν κυριολεκτικῶς κατὰ τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως μὲ πρωτοπόρον πάντοτε τὸ Φανάριον εἰς τὸ ἀπαίσιον ἔργον τοῦ συναγωνισμοῦ των διὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς Θεοπαραδότου πίστεως.

Ἰδοὺ ὁποῖον δηλητήριον ἐξήμεσαν Ἀρχιερετικὰ χεῖλη κατὰ τὸν περυσινὸν ἑορτασμόν τῆς ὀρθοδοξίας...(!) εἰς τὴν πάλαι ποτὲ Βασιλεύουσαν Πόλιν, τὸ καύχημα λέγω τοῦ Βυζαντίου.

Παραθέτομεν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Μητροπολίτου Περγᾶμου ποὺ ἐξεφώνησε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τοῦ Σταυροδρομίου εἰς Κων/πόλιν ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐπισήμου ἀκροατηρίου ἐξ' Ἐπισκόπων τοῦ Φαναρίου καὶ ἐκπροσώπων ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς καὶ αἰρετικῶν ἀντιπροσώπων.

Ἀφοῦ ὠμίλησε περὶ τῆς συνεργασίας τῶν

οἰκουμενιστῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως κατέληξε εἰπὼν ὅτι: «Αὕτη ἡ συνεργασία γίνεται ἐπ' ἀγαθῷ (!) ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΜΟΝΗΣ διότι παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχὴ τῆς ΝΑΡΚΙΣΣΕΥΟΜΕΝΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ἀλλὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ συνόλῳ της...»!!

Τί τούτου ἀσεβέστερον καὶ αἰρετικώτερον; Ὡστε ὁ ἑορταζόμενος θρίαμβος τῆς ὀρθοδοξίας δὲν ἦτο εἰμὴ ναρκισσισμὸς τῆς ὀρθοδοξίας, κατὰ τὸν ἀσεβῆ καὶ παράφρονα Ἐπίσκοπον!!

Τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ποῖος δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ πλέον περὶ τῆς προδοσίας; Ποῖος νὰ μὴ κλαύσῃ;

Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ μετὰ περισσῆς ἱταμότητος καὶ θρασυτήτος γίνεται ἡ διακήρυξις τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ!

Καὶ ὅμως, οὐδεμία συνείδησις νεοσημερολογιτῶν ἐταράχθη! Οὐδεμία κἂν διαμαρτυρία!

Ἄν δὲ ἡ προδοσία τῆς Φλωρεντίας καὶ Φερράρας ὑπῆρξε τὸ αἴτιον τῆς πτώσεως τῆς Κων/πόλεως καὶ ἡ ὑποδούλωσις τοῦ Ἑθνους μας κρινομένη ὡς ἐγκατάλειψις Θεοῦ, τί νὰ εἰπώμεν διὰ τὸ καὶ πάλιν ἐπιχειρούμενον ὁμοιον ἀνοσιούργημα;

Πῶς οἱ αὐτουργοὶ τοῦ ἐπαναλαμβανομένου δευτέρου ἐγκλήματος ἀγνοοῦν ὅτι, Ἑλληνισμὸς καὶ Ὀρθοδοξία εἶναι συνυφασμένα στοιχεῖα καὶ ὁ χωρισμὸς τοῦ ἐνός ἀπὸ τὸ ἄλλο θὰ φέρῃ ὅπωςδὴποτε ἐξαφανισμόν;

Ἀλλὰ περὶ τούτου ὑποθέτω ὁ κύριος ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας ἅγιος Οἰνόνης θὰ μᾶς παραστήσῃ πλήρῃ τὴν εἰκόνα καὶ θὰ μᾶς δώσῃ ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ νὰ συνειδητοποιήσωμεν ὅτι τὸ ἐνδοξὸν Ἑλληνικὸν γένος δὲν ζῇ χωρὶς Ὀρθοδοξίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ φρονηματισθῶμεν ἢ ἄλλως πῶς νὰ ἀναλάβωμεν τὰς εὐθύνας τοῦ μέλλοντος...

Ὁμιλία τοῦ Θεολόγου κ. Σ. Καραμήτσου:

Ἁγιε Πρόεδρε, Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφαί,

Δὲν νομίζω ὅτι ἐχρειάζετο νὰ προσθέσω τι εἰς τὴν σημερινὴν ἑορτήν, ἀρκοῦντως τὸ θέμα ἐξήντησεν ὁ προλαλήσας Σεβασμιώτατος Οἰνόνης κ. Ματθαῖος.

Ἡ ἀγωνία μου ὅμως διὰ τὰς κρίσιμους ἡμέρας τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἁγία Ὀρθοδοξία μὲ ἀναγκάζει νὰ μεταφέρω σ' αὐτὴν ἐν εἰδῇ ἐπιλόγου πρὸς τοὺς Πατέρας καὶ ἀδελφούς μου δι' ὀλίγων, μὲ θέμα «Ὀρθοδοξία καὶ Οἰκουμενισμός, καὶ νὰ τονίσω τὴν αἰωνίαν νίκη τῆς Παντοδυνάμου Ὀρθοδοξίας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. «Λύμης φθοροποιῦ, φευ-

γόντες κακοδόξων, Οἰκουμενιστῶν, Ὀρθοδοξίας φέγγει καρδίας, ἐλλαμφθῶμεν, πιστοὶ Θεὸν δοξάσαντες».

Οὕτω ψάλλει ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἡμῶν τὸν οὐράνιον θρίαμβόν της κατὰ πάσης αἵρέσεως, τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἑορτάζουσα καὶ προτρέπουσα τοὺς πιστοὺς πρὸς ὁμολογίαν, θυσίαν, ἀγωνίαν καὶ ἀγῶνας πρὸς χάριν αὐτῆς.

Πάγκαλος Νύμφη τοῦ Χριστοῦ ἡ Ὀρθοδοξία, δὲν εἶναι μόνον τὸ ἀντικείμενον τῆς συνεχούς καὶ ἀστείρευτου ἀγάπης Του, ἀλλὰ καὶ βοηθός του εἰς

τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἡ πρῶν στεριεύουσα ὅπως τὴν ὀνομάζει ἡ ὑμνολογία «Τάλαινα παγκληρία τῶν Ἐθνῶν» ἀλλὰ εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. «Ἡ κοινωνία τῶν Ἁγίων» καταλαμβάνουσα ὄχι μόνον τὴν ἐπίγειον Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ τὴν Οὐράνιον, τὴν στρατευομένην καὶ θριαμβεύουσαν.

Πᾶς τις χριστιανὸς εἶναι μέλος τοῦ σώματος αὐτῆς, ἠνωμένον μὲ τὰ ἄλλα καὶ ὅλα μαζὶ εἶναι ἠνωμένα μὲ τὸν Χριστὸν ὅστις εἶναι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ αὐτὸν εἶναι ἡ φλεγόμενη βάρκα κατὰ τὸν Κύριλλον τὸν Ἀλεξανδρέα, εἶναι ὁ Παράδεισος, εἶναι ἡ Χρυσὴ Λυχνία, εἶναι ἡ μόνη περιστέρα, εἶναι τέλος ἡ Μία Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας συνεχισταὶ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ φέροντες τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Κυρίου «Παλαιοημερολογίται» εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώρον οὔτε προσθέσαντες οὔτε ἀφαιρέσαντες ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν μίαν κεραίαν. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν καινοτομήσαν Ἐκκλησίαν τῶν κακοδόξων Νεσημερολογιτῶν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἀποκλήρυξιν ἐν ἔτει 14-5-1935 τῶν ἀειμνήστων Ἀρχιερέων Δημητριάδος Γερμανοῦ, πρῶν Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ Ζακύνθου Χρυσοστόμου, κατέστη αὕτη δεχθεῖσα τὸ καταδικασμένον Νέον Ἐορτολόγιον Σχισματικῆ (κατ' οὐσίαν) ἐναντι τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Διὰ αὐτὴν τὴν ἐνότητα ὁ Κύριος μᾶς ἀγωνιᾷ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων. Πονεῖ καὶ διὰ τὴν παραμονὴν ἐξω ἀπὸ αὐτὴν, ἔστω καὶ ἐνός τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐλαχίστων. Βαρὺς εἶναι ὁ πόνος τοῦ Κυρίου διὰ τὰς διαιρέσεις, τὰ σχίσματα, τὰς αἵρέσεις. Προϋπόθεσις ὅμως τῆς ἐνότητος, νὰ εἴμεθα ἐν σῶμα μὲ τὴν Ἐκκλησίαν προϋπόθεσις νὰ ἀγωνιώμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα τὸ ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα διὰ τὴν ἐνότητα, τοῦ συνεορτασμοῦ, τῆς συνηστείας Ἐκκλησίας, Βασιλευομένης ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ στατρευομένης ἐν τῇ γῇ εἶναι ἡ παρουσία, ἡ φανέρωσις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία φέρει τὴν ἀγαλλίασιν, τὴν ἀνεκκλήτῃ ἐκστασιν ἐντὸς τοῦ εἶναι μᾶς. Καὶ τότε συνειδητοποιοῦντες τὴν θέωσιν τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀψηφοῦμεν τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου εἴτε ὁ ὀνειδισμός, εἴτε διωγμός, εἴτε ταπείνωσις, εἴτε στερήσεις, εἴτε φυλακίσεις, εἴτε ἀσθενείας καὶ χαίροντες μὲ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐν τοῖς παθήμασι ἡμῶν. Ἡ ἀγαλλίασις αὕτη τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ὁδηγεῖ εἰς συνέργασιν, ταπείνωσιν καὶ πᾶσαν θυσίαν πρὸς χάριν τῆς Ἐνότητος

τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐνότητος τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἐπαναφορά τοῦ εὐλογημένου Παλαίου Ἡμερολογίου καὶ ἡ ἀκρίβεια τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ Ὁρθοπραξίας.

Δυστυχῶς ὅμως πολλοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ, ξένοι πρὸς αὐτὴν καὶ ἄσχετοι πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀγαλλίασιν τῆς παρουσίας Τοῦ, καὶ ἀντὶ νὰ ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ταπεινώσεως, ἐξουδενώσεως, θυσίας, ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ἐξύψωσιν των, ἀγωνιοῦν καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀξιωμάτων ἀνωτέρων καὶ ὑλικῶν συμφερόντων καὶ ἀγαθῶν, καὶ δυστυχῶς οὗτοι διήρσαν τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς τὰς λεγομένας παρατάξεις. Καὶ οἱ δυστυχεῖς νομίζουν ὅτι θὰ εὑρουν τὴν εὐτυχίαν καὶ χαράν, νομίζουν ὅτι θὰ εὑρουν τὸν Θεόν, ἀναγκαζόμενοι νὰ ὑποκρίνονται εὐσέβειαν καὶ κατασκευάζοντες ἔστω καὶ ἱερὰ πράγματα πρὸς κάλυψιν τῆς διπλῆς ζωῆς των καὶ διὰ τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Ὁ Ὁρθόδοξος ὅμως Λαός, ὁ Λαός ὁ ἀγωνιζόμενος, ὁ Παλαιοημερολογίτικος Λαός, ἐδῶ καὶ 60 ἔτη, ἀπαιτεῖ νὰ ἐξέλθουν ἐξ' αὐτοῦ, ἀπαιτεῖ νὰ παραιτηθῶν, διότι φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ζεῖ ὁ Θεὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἤθελον νεκρὸν. Ἡ Ὁρθοδοξία, τὸν κτήτορα τῆς Ἁγίας Σοφίας, Ἰουστινιανόν καὶ τὸν ἀνακαινίσαντα τὸν Πανάγιον Τάφον Ἡράκλειον, δὲν τοὺς ἔχει Ἁγίους, ἀλλὰ ἔχει Ἁγίους τὸν Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλὸν μὲ τὸ σκαμνὶ καὶ τὸν ξύλινον σταυρόν καὶ τὸν Μάξιμον τὸν Ὁμολογητὴν μὲ κομμένην γλῶσσαν νὰ ὁμιλεῖ. Καὶ τώρα στρέφω τὸν λόγον μου πρὸς τοὺς Πολεμίους τῆς Ὁρθοδοξίας Οἰκουμενιστάς, Μασσόνους, Παπικούς καὶ ἰδιαίτερος μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας οἱ ὁποῖοι ἐξήκοντα χρόνια λυσσωδῶς μᾶς πολεμοῦν μὲ ὅλα τὰ μέσα τοῦ Ἀρχοντος τοῦ κόσμου τούτου καὶ τοιῦτο διότι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ μεταθέσωμεν ὅρια ἱερὰ τῶν Πατέρων καὶ νὰ συνεορτάζωμεν μὲ τοὺς Φράγκους.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι παντοδύναμος, παύσατε νὰ τὴν πολεμᾶτε, τὰ ὅπλα σας εἶναι ἀσφαῖρα, ἀδύνατα καὶ δὲν θὰ δυνηθεῖτε ποτὲ νὰ νικήσετε ἡμᾶς τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ὅπως εἰρωνικῶς μᾶς ὀνομάζετε, διότι ἡμεῖς εἴμεθα Παντοδύναμοι, ὡς Θεοὶ κατὰ χάριν εἴμεθα οἱ συνεχισταὶ εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώρον τῆς Ὁρθοδοξίας μὴ προσθέσαντες ἢ ἀφαιρέσαντες ἀπὸ τὸν θησαυρόν τῆς Πίστεως! Προσέξατε καὶ μὴ ποιῆτε ἄγνοιαν, τι λέγει ἡ 7η Οἰκουμένη Σύνοδος, τὴν ὁποῖαν ὑπικρινόμενοι, ἐξαπατώντας τὰ ποιμνία σας ὁμολογεῖτε ὅτι παραδέχεσθε,

διότι δὲν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ τὴν ἀποκηρύξετε: «Ἀπαντὰ τὰ παρὰ ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν Ἁγίων Πατέρων, καινοτομηθέντα ἢ μετὰ τοῦτα πραχθησομένα Ἀνάθεμα – τρις – πᾶσι τοῖς Αἰρετικοῖς ἀνάθεμα – τρις.

Καὶ σὰς ἐρωτῶ: «ἔχετε ὑπόψιν σας τὰς αἰρετικὰς δηλώσεις τοῦ Αἰρετικοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Παρθενίου, ὅτι δύνανται οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ λειτουργοῦνται εἰς Παπικοὺς Ναοὺς; Ἐχετε ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τοὺς Μασσόνους πού τοῦ ἔδωσαν μερικὰ Ἀργύρια, ὅτι τοὺς εὐχαριστεῖ καὶ ζητεῖ συγνώμην διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀπαντήσεώς του;

Ἐχετε ὑπ' ὄψιν τὰς δηλώσεις τοῦ ἰδίου ὅτι, τί Χριστὸς τί Μωάμεθ. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν τὰς δηλώσεις εἰς τὸ Μπάρι τῆς Ἰταλίας, ὅτι εἰς τὴν θείαν εὐχαριστίαν τῶν Λατίνων εἶναι παρὼν ὁ Χριστὸς καὶ ἐφόσον εἶναι παρὼν ὁ Χριστὸς δὲν δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὰ νῶτα εἰς τὸν Κύριον καὶ μὴ κοινωνήσωμεν.

Ὁ Ρωσσοεβραῖος ἐπίσκοπος Ἀντώνιος Μπλουύμ, εἰς τὸ Λονδίνο ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἔφθασε εἰς τὴν ἀθείαν. Ἄλλος Ἐπίσκοπος Κάλλιςτος, ἀνήκων εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς τὰ βιβλία του γράφει ὅτι ὁ Χριστὸς προσέλαβε τὴν ἀμαρτωλὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ τηλεγραφικῶς συνεχάρη τὸ Ἐπίσημον ὄργανον τῶν Παπικῶν, τὴν «Καθολικὴν»;

Γνωρίζετε ὅτι ὁ Πάπας εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ πάντοτε μεταχειρίσθη τὴν βίαν διὰ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὸ εὐλογημένο Ἑλληνικὸν ἔθνος;

Συνειδητοποιήσατε ὅτι συμπροσεύχεσθε καὶ σὺν νεργάζεσθε μετὰ τοὺς Πολεμίους τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εὐρίσκεσθε χωρισμένοι ἀπὸ αὐτῆς; Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία ἢ νικήσασα τὸν κόσμον.

Ἡ Ὁρθοδοξία ἢ νικήσασα τὸν μεγαλύτερον ἐχθρὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν θάνατον διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τῆς.

Εἶναι περιβεβλημένη τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, Χριστόν, ἐστεμμένη μετὰ τοὺς 12 ἀστέρας τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τὰ 7 διαδήματα, τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους.

Ἀτενίσσατε τὴν σημασίαν τῆς. Εἶναι ὁ Σταυρὸς, εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ. Ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ θρόνου κατεκρημνίσθησαν καὶ ἐξαφανίσθησαν ὅλοι

οἱ Ἐπίγειοι θρόνοι. Πού εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Ναπολέοντος, τοῦ Στάλιν, τοῦ Χίτλερ;

Καὶ προσκαλεῖ ἡμᾶς εἰς νέους ἀγῶνας, προσκαλεῖ ἡμᾶς νὰ καταταχθῶμεν εἰς τὸν στρατὸν τῆς, διὰ νέας θυσίας. Τὰ τεῖχη τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν πύπτουν εἶναι κτισμένα μετὰ τὸ αἷμα τοῦ μεγάλου μάρτυρος τοῦ Γολγοθᾶ. Τὸ δένδρον τῆς Ὁρθοδοξίας μόνον μετὰ αἷμα καὶ θυσίας ποτίζεται. Καίμεθα μετὰ τὰς φλόγας τοῦ θείου πόνου καὶ ἀγάπης.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σὲ λησμονήσωμεν φιλιτάτη μητέρα Ὁρθοδοξία «Κολληθεῖν ἢ γλῶσσα μου τὸ λάρυγγι μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ».

Ἀλλὰ σήμερον εἶναι ἡ μέρα χαρμόσυνος καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως. Σήμερον κτυποῦν χαρμοσύνως αἱ καμπάναι τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀναστάσιμες καμπάνες, τι ἄραγε μηνύματα μᾶς φέρουν; Ἀκούονται φωναὶ ὡς φωναὶ ὑδάτων πολλῶν καὶ φωναὶ βροντῶν ἰσχυρῶν, εἶναι οἱ φωναὶ τῶν Πρωτοτόκων ἀδελφῶν μας: Ἀλληλουῖα, ἐβασίλευσε ὁ Κύριος ἐνίκησε ὁ Κύριος, Χαρεῖτε στρατευομένοι ἀδελφοί μας, ἀγαλλιᾶσθε καὶ δώτε δόξαν τῷ Θεῷ. «Καὶ τότε ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ: Ἰωάννη μὴ κλαῖε, καὶ σεῖς θαρσεῖτε μὴ λυπῆσθε, ἰδοὺ ἐνίκησε ὁ Λέων ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἐνίκησεν τοὺς ἐχθρούς τὸν Ἀντίχριστον, τοὺς σφραγισμένους μετὰ τὸ 666 ἀνθρώπους τοῦ Ἀντιχρίστου, ἐνίκησεν τὸν Διεθνῆ Σιωνισμόν, ἐνίκησεν τοὺς Μασσόνους, τοὺς δειλοὺς καὶ προδότας τῆς Ὁρθοδοξίας, τοὺς προδόσαντες τὴν πίστιν, τὸν πολέμιον τῆς Ὁρθοδοξίας Πάπαν, τοὺς ὀλιγοψύχους τοῦ Φαναρίου καὶ τοὺς διώκτας τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος καινοτόμους Ἀρχιερεῖς τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας. Ὁ Χριστὸς ἐνίκησε σκιρτᾷ ἡ γῆ, πέπαυται καὶ ὁ καυθμὸς τῶν τοῦ Κυρίου δούλων. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐξηπλώθη πανταχοῦ τοῦ κόσμου. Ἐνίκησεν ὁ Λέων, τὸ λιοντάρι ὁ Θεὸς μας.

Καὶ τώρα προσφιλεῖς μου ἀδελφοί καὶ ἀδελφαί, Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες, κρατήσατε τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑψηλά. Ἡ Ὁρθοδοξία χρειάζεται σήμερον μαχητὰς, μάρτυρας, ἁγίους πιστοὺς μετὰ πίστιν ζέουσαν καὶ τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες.

Ἐχει ἀνάγκην θυσιῶν, ἔχει ἀνάγκην ἀγώνων, διὰ νὰ καίωρθώσωμεν τὸ φῶς τῆς, τὸ μόνον φῶς τοῦ κόσμου, νὰ μεταφερθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα νὰ διαλύσῃ τὰ ζοφερά σκότη τῆς ἀθείας, τοῦ ὕλισμοῦ, τοῦ ἀγχοῦ καὶ τῆς ἀπελπισίας καὶ νὰ μεταφέρει τὸ μήνυμα τῆς ἐλπίδος, τὸ μήνυμα τῆς νίκης τῆς νικησάσης τὸν κόσμον τῆς πίστεώς μας.

Ναὶ φιλόστοργος μητηρ Ὁρθοδοξία, δὲν θὰ

ἀφήσουν τὰ γνήσιά σου τέκνα νὰ ἀποθάνεις κάτωθεν τῶν Παπικῶν κλπ. ἐχθρῶν σου καὶ τῶν ὀλιγοπίστων καὶ ἀδιαφόρων ἀντιπροσώπων σου.

Θά σοῦ δώσωμεν ζωὴν ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας καὶ πνοήν.

Μὲ σφιχτὰ τὰ χέρια ἐνωμένοι μὲ ἀβάσταχτον πόνον, μὲ πολλὰ δάκρυα, ὡς ἀναφωνήσωμεν τὸ «στῶμεν καλῶς καὶ μετὰ φόβου» πρὸς πᾶσαν κατεύ-

θυνσιν, νὰ ἀναφωνήσωμεν εἰς τοὺς ὀλιγοψύχους Νέους Βησαρίωνας καὶ Ἰσιδῶρους ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν νὰ προδώσετε τὴν πίστιν, τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς χάριν αὐτῆς χιλιᾶκις θὰ προτιμήσωμεν τὴν θουσίαν καὶ τὸν θάνατον.

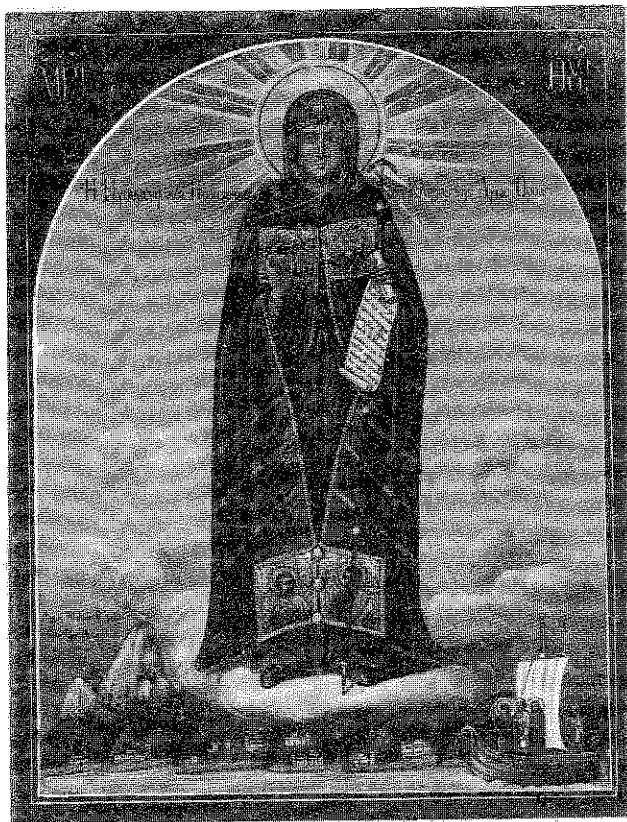
Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία

Ζήτω ἡ Ἑλλάς

ΦΩΝΗ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου

Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ οἱ πλείονες τῶν ἀνθρώπων καλοῦσιν τὰς ἡμέρας ταύτας ἐορτάς καὶ χαρμωσύναν, ἵνα πολυτρώγουσι καὶ πολυπίνωσι καὶ νὰ εὐφραίνωνται καὶ μεθύσκονται, μὴ γινώσκοντες ὅτι αὗται ἐτέθηκαν μᾶλλον πρὸς ἐτοιμασίαν καὶ προ-

παρασκευὴν τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἥτις μᾶς ἔρχεται.

Ἔνεκα τούτου ἐτέθηκαν αὗται αἱ ἡμέραι, καὶ οὐχὶ πρὸς ἀφορμὴν φαγοποτίων καὶ σπατάλης, διότι τὸ πολυτρώγειν καὶ πολυπίνειν εἶναι ἀσωτίας αἵπιον, τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν εἶναι ἵνα φάγωσι καὶ πῶσι σύμμετρα καθὼς εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ ἡξίωθημὲν καὶ τοῦτον τὸν χρόνον φθάσαι εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας, παρακαλῶ ὑμᾶς ἀποτινάξαι πᾶσαν ὀκνηρίαν καὶ ἀμελείαν, καὶ ἀναλαβεῖν μετὰ

προθυμίας τὴν ἐπιμέλειαν τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀρκεῖ ἡμῖν ὁ παραλεληθὼς χρόνος ἐν ᾧ διήλθομεν τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἐν ἀμελείᾳ καὶ ἐν τοῖς θελήμασι τῆς σαρκὸς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο ἀδελφοὶ δεξόμεθα προθύμως καὶ περιχαρῶς τὸ δῶρον τῶν νηστειῶν, καὶ μὴ σκυθρωπαύμεν διὰ τὴν κακοπάθειαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ χαίροντες διὰ τὴν ὑγείαν καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν. Διέλθωμεν τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας μετὰ ἡλαρότητος προσώπου καὶ καρδίας, ἄκακοι, ἀκατάκριτοι, ἀόργητοι, ἀπόνηροι, ἀφθονοὶ, μᾶλλον εἰρηνικοὶ ἡγαπημένοι πρὸς ἀλλήλους, πλήρεις ἐλεημοσύνης καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ὅσα ἐστὶν ἀληθινὰ, ὅσα σεμνά, ὅσα τίμια, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά καὶ καθαρὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος ταῦτα ποιεῖτε, καὶ ὁ Θεὸς ἔσται μεθ' ἡμῶν. Φύγομεν ἀδελφοὶ τὴν γαστριμαργίαν καὶ τὴν μέθην, ἅτινα γενῶσι πᾶν εἶδος ἀμαρτίας, φάγωμεν καὶ πῶμεν μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, ὅθεν προσέχετε ἀδελφοὶ καὶ περιπατεῖτε ὡς τέκνα Θεοῦ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ.

Πλὴν ὑπάρχουσι χριστιανοὶ οἵτινες ταύτας τὰς ἡμέρας ἀδουοῦν τραγοῦδια σατανικά καὶ χορεοῦν καὶ παίζουσιν ὡς τὰ μωρὰ παιδία, ἀκούσατε οἵτινες παίζετε καὶ τραγουδεῖτε, μᾶς λέγει ἡ θεία γραφή, ἡ καρδία τῶν τραγωδούντων πληροῦται πνεύματος δαίμονος, τῶν δὲ ψαλλόντων μετὰ ταπεινώσεως ἡ καρδία αὐτῶν πληροῦται Πνεύματος Ἁγίου. Διαμαρτύρομαι οὖν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ὅστις Μοναχὸς ἢ Χριστιανὸς ποιῇσι τοιαῦτα παράνομα ἔργα, οὐκ ἐστὶν ἅγιος μεταλαβεῖν, οὐδὲ ἀντίδωρον λαβεῖν καθ' ὅλην τὴν τεσσαρακοστήν, ἐκτὸς ἂν ἔχει πνευματικόν, ὅμοιον αὐτοῦ καὶ συγχωρεῖ αὐτῷ τὰ τοιαῦτα.

Διὸ προσέχετε Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ φυλάττετε τὰ παραγγέλματα τῶν Ἁγίων Πατέρων. Φάγετε καὶ πῖετε ὡς τέκνα Θεοῦ, δότε καὶ τοῖς πτωχοῖς ὅπως εὐφρανθῶσι καὶ ἐκεῖνοι εἰς ταύτας τὰς ἡμέρας. Ἐὰν οὕτω ποιῶμεν ἀξιώθησόμεθα φθάσαι τὴν Κυρίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν ἐν δὲ τῷ μέλλοντι αἰῶνι, ἐπιτευξόμεθα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

Ἱερομόναχος Ἐφραίμ
Ταμβάκης

Ἐκθεσις

Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς (Ἐπιτομή)

Πρὸς τὴν

Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ:

1. Δεσποτίδης Μεθόδιος Ἀρχ/της
2. Αὐγουλέας Μιχαήλ Λαϊκός
3. Κοβάτσος Νικόλαος Λαϊκός

Ἀποτελοῦντες μέλη τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 28ης Μαρτίου 1988 (ν.ῆμ.) ἐκλεγείσης τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, προέβημεν, κατὰ τὴν 15ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12.30' μ.μ. τοῦ ἔτους 1989, εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διαχειριστικῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1988, συνάγοντες τὰ κάτωθι:

Διὰ τὸν ἔλεγχον ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἅπαντα τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων τούτων, ἐξωταμειακὰ στοιχεῖα, ὡς τιμολόγια ἐπι πιστώσει, λογιστικὰ σημειώματα κ.τ.λ. τῆς ἐλεγχόμενης διαχειριστικῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1988, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ κάτωθι Λογιστικὰ Βιβλία:

- 1ον. Ἡμερολόγια Ταμείου, ἐπὶ πιστώσει πράξεων, Συγκεντρωτικὸν Γενικὸν Καθολικόν, Ἀναλυτικὰ Καθολικά, ὡς καὶ ἀποθήκης τοιαῦτα.
- 2ον. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1989.
- 3ον. Ὁ Ταμειακὸς Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1988.
- 4ον. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 5ον. Βιβλίον Πρακτικῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

Κατόπιν τοῦ ἐλέγχου ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω, διαπιστώσαμεν ὅτι, ἅπασαι αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1988, ἐνεργηθεῖσαι βάσει τῶν Δελτίων Γενικῶν Εἰσπράξεων (276-543) ἀνῆλθον μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1987 εἰς Δρχ. 11.438.981 αἰδὲ ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαὶ βάσει τῶν Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς (359-724) κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἀνῆλθον εἰς Δρχ. 10.584.787.

Αἱ γενόμεναι ὡς ἄνω πληρωμαὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1988. Ἀναλυόμεναι κατὰ Κεφάλαια ὡς ἀλλαχοῦ ἐμφανίζονται.

Ἀξία ἀκινήτων ὡς ἀναγράφεται εἰς τὰ συμβόλαια Δρχ. 19.206.565.

Τὸ τηρούμενον Λογιστικὸν σύστημα «Διπλογραφικόν» ἀποτελεῖ ἀσφαλιστικὴν δικλείδα ἐναντίον παντός ὅστις ἤθελε διανοηθεῖ νὰ ζημιώσῃ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον. Ἡ νοικοκυροσύνη, ἡ τάξις, ἡ ἐνημερότης τῶν βιβλίων μᾶς ἐπροξένησεν καλὴν ἐντύπωσιν.

Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων Δρχ. 19.906.565, εἶναι ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὰ συμβόλαια μὴ ἀναπροσαρμοσθεῖσα εἰς τὰ σημερινὰ δεδομένα, διότι δὲν ὑποχρεούμεθα εἰς τοῦτο ὡς Σωματεῖο μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος.

Κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος συνεκεντρώθησαν 1671 Kgr. Ἀπόκρηον. Τὸ Ἀπόκρηον ὡς γνωστὸν ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν ἴσως πόρον τοῦ Σωματείου μας. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καθήκον της νὰ προτείνῃ:

Τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν διαχειρισθέντων τὰ Οἰκονομικά τοῦ Σωματείου μας κατὰ τὸ ἔτος 1988 ἀπὸ πάσης εὐθύνης.

Θὰ ἀποτελοῦσε μεγίστην παράλειψιν καὶ ἴσως στεροῦσε τοὺς διαχειρισθέντες τοὺς Λογαριασμοὺς ἐσόδων-ἐξόδων ἐξ ἐνὸς δικαίου τιμήματος, ἐὰν μᾶς διέφευγεν νὰ ἐκτιμῶμεν τὸ ἔργον τούτων.

Διότι εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ οἰκονομικὴ αὐτὴ διακίνησις ἐξεταζομένη λεπτομερῶς εὐρέθη καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τῆς ἀνταποκρινόμενη πρὸς τὰ Λογιστικὰ πρότυπα Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὁ δὲ ἀριστοτεχνικός συνδυασμὸς τῶν οἰκονομικῶν σκελῶν ἐσόδων-ἐξόδων καὶ ἡ ὀρθολογικὴ διάθεσις τῶν ἐξόδων μας, πείθει διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν τιμιότητα τῶν ὑπευθύνων.

Οὐδεμία σπατάλη χρήματος παρετηρήθη τὰ δὲ πραγματοποιηθέντα ἐξοδα ἦσαν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα. Ἡ μετ' ἐξαιρέτου ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ εὐσυνειδησίας ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων τῶν, τοῦ ἐκλεκτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰ Γραφεῖα, ἡ ἀρτία ὁργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ τὸ ἀκέραιον ἥθος αὐτῶν ἐπιβάλλει τὴν ἀπονομὴν δικαίου ἐπαίνου, διὰ τὸν ὁποῖον παρακαλεῖ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐκφράσῃ μεθ' ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1989

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1989 εὐρίσκεται εἰς τὰ αὐτὰ ἀριθμητικὰ πλαίσια πιθανῶς αὐξημένος κατὰ 10% λόγῳ πληθωρισμοῦ.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Τὴν 26ην Φεβρουαρίου 1989, Κυριακὴν, τοῦ Ἀσώτου, ἔλαβεν χώραν τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ γενήτορος τοῦ πρωθιερέως π. Γεωργίου Σμυράκη, μακαριστοῦ κυρ. Παναγιώτη ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίας Μαρίνης Κορυδαλλοῦ ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων. Κατ' αὐτὴν ἦτο ἱεουργὸς ὁ Ἅγιος Μαγνησίας καὶ Δημητριάδος κος Μάξιμος, ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς ἀτμοσφαίρας. Ὁ μεταστάς ἡξιώθη νὰ ἰδῇ υἱοὺς τῶν υἱῶν του, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο ὅλοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κος Χρήστος Χαλβατζῆς διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν θαυμαστὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ εἰς τὰ ἴδια, καταξιωθείς τῶν ὠρεῶν τοῦ Οὐρανοῦ ἃς πρότερον εἶχεν καὶ ἀπώλεσεν. Ἐπίσης διὰ τὸν προαναφερθέντα μακαριστὸν Παναγιώτην ὁ ὁποῖος ἀνέθρεψεν ἕξ τέκνα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὸν ἀγαπητὸν π. Γεώργιον Σμυράκη. Εὐχόμεθα εἰς τὸν προκοιμηθέντα αἰωνία αὐτῷ ἡ μνήμη.

ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου 1989 ἡμέραν Τετάρτην ἐώρασε ἡ ἱερὰ Μονὴ ποῦ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ Αἰάντειον (Μούλκι) ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς πληρώματος, φίλων Σαλαμινίων τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν ἀσκουμένων ἀδελφῶν.

Συναινέσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κου Γερωντίου ἱεουργῶν Ἀρχιερεὺς ἦτο ὁ Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθύμιος, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Ἀρχιμ. π. Πολυκάρπου Μπεγνῆ, π. Χρυσοστόμου Βάρκα, π. Ἀνθίμου Καραμήτρου, Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου καὶ τῆς συνοδείας τοῦ π. Δαμασκηνοῦ Παπαμάρκου, ἐν μέσῳ πανηγυρικῆς ἀτμοσφαίρας. Οἱ κύριοι ἱεροψάλται Ἰωάννης Συμεωνίδης καὶ Ἰωάννης Περδικούρης με ἀριστερὸν τὸν Ἰωάννην Σουλιώτην, προσέδωσαν ἰδιαίτεραν αἴγλην καὶ μουσικότητα.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ ἀρχ/της π. Χρυσόστομος Βάρκας ὁ ὁποῖος ἐπὶ 20 λεπτά ἐξῆρε τὰ τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸ πέρας ἐγένετο πανηγυρικὴ λιτάνευσις τῆς ἁγίας εἰκόνος παρὰ τοῦ ἱεράρχου κου Εὐθυμίου ὅστις καὶ ἀπηύθυνε εὐχὰς εἰς ὅλο το ἐκκλησίασμα.

Ἐπηκολούθησε πλούσια τράπεζα, εὐλογηθεῖσα παρὰ τοῦ οἰκείου κου Γερωντίου, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησεν ὁλόκληρον τὸ ἱερατεῖον οἱ Ἐπίτροποι μετὰ τῶν συζύγων καὶ τέκνων καὶ πλῆθος λαοῦ. Εὐχόμεθα εἰς τὴν ἐκλεκτὴν ἀδελφότητα κατ' ἔτος νὰ ἐπιτελῇ τὰ τῆς ἐορτῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Σπυρίδωνος Σαλαμίνας Χειροτονία Χιλιανοῦ ἀπὸ Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον

Τὴν Πέμπτην, Α' καὶ Β' εὗρεσιν Κεφαλῆς Τιμίου Προδρόμου, λειτουργοῦντα τοῦ ἁγίου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κου Γερωντίου ἐχειροτονήθη ὁ Χιλιανὸς διάκονος Ραφαὴλ εἰς πρεσβύτερον. Βοηθούμενος ὁ ἱεράρχης ἀπὸ τοὺς ἀρχ/τας π. Πολύκαρπον Μπεγνῆν, Μεθόδιον Δεσποτιδὴν καὶ Γερόντιον Λουδάρον. Ὁ ἱεράρχης, ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν τὸν Χιλιανόν, καὶ ὁ π. Ραφαὴλ ἀπάντησεν Ἀγγλιστὶ εὐχαριστῶν τὸν Δεσπότην καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ ἱεροψάλται Ἰωάννης Περδικούρης Ἰωάννης Συμεωνίδης καὶ Δημήτριος Χατζῆς ἀπέδωσαν τοὺς Βυζαντινοὺς ὕμνους, μετὰ τὴν πρέπουσαν αἴγλην, καὶ ὠραιότητα. Ὁ Πρωτονοτάριος κος Χρήστος Χαλβατζῆς παρεκάλεσεν τὸν Χιλιανόν π. Ραφαὴλ νὰ γράψῃ τὰ τῆς χειροτονίας του εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἵνα μεταφράζοντες αὐτά, τὰ καταχωρήσομεν εἰς τὸ περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας». Ἐπίσης ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης ἡυχήθη καὶ τὸν π. Πολύκαρπον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀγ. Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης ἦτο τὴν προτεραίαν, ἔτη πολλὰ καὶ πλήρη πνευματικότητος. Ἐν συνεχείᾳ ὁ πατὴρ Πολύκαρπος μᾶς ἐκάλεσε εἰς γεῦμα ἀγάπης ἐν τῇ ἰδίᾳ του κατοικίᾳ καὶ τοῦ εὐχήθημεν καὶ ἡμεῖς ἔτη πολλὰ καὶ ὑγιῇ.

Ἡ «Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἀπὸ πρωΐας ἀσφυκτικῶς πλήρης ὁ Ναὸς ὑπὸ τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ κατανύξεως παρηκολούθησαν τὴν Θείαν πανηγυρικὴν λειτουργίαν.

Ταύτης προεξῆρχεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερώντιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ «πνευματικοῦ του ἀναστήματος» πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου π. Γερωντίου Λουδάρου, τοῦ καὶ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ.

Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἀγίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος Ἐκκλησίας ἐπίτιμος δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος ἀναφερθεὶς μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγλωττίαν εἰς τὴν παραδοσιακὴν, τὴν ἀκαινοτόμητον καὶ γνησίαν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνας τῶν ἡρώϊκων προμάχων καὶ στυλοβατῶν τῆς καὶ τῶν συνεχιστῶν τῶν γνησίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ κατέληξεν εἰπών: «ο πανηγυριζόμενος σήμερα θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας στεφανώνει τὰ μέτωπα τῶν πρωτεργατῶν καὶ ἐργατῶν ταύτης ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπλῶν ὀπλιτῶν ζηλωτῶν καὶ ἀφοσιωμένων ὁπαδῶν αὐτῆς παλαιοημερολογιτῶν».

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ – ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

Κατά τούς σοβιετικούς επιστήμονες

«Έρχονται θεομηνίες»

ΜΟΣΧΑ 6,

Συγκλονιστικές αλλαγές έχουν αρχίσει να γίνονται στο κλίμα της Γης, και προβλέπονται μεγάλες θεομηνίες για τα άμεσως επόμενα χρόνια, κατά τούς Σοβιετικούς επιστήμονες.

Σε τηλεγράφημά του με αριθμό 34, το πρακτορείο ΤΑΣΣ μετέδωσε ότι κατά τούς ειδικούς του Ίνστιτούτου Όρυκτολογίας της Μόσχας, υπό τον Ιγκόρ Γιανίτσκι, «οί επικείμενες φυσικές καταστροφές (κατακλυσμοί) θα είναι ή πρώτη έκδηλωση φαινομένων που έχουν ήδη αρχίσει και που θυμίζουν την εποχή των παγετώνων της ολοκαίνου περιόδου που άρχισε πριν από 12.000 χρόνια...».

Οί αλλαγές οφείλονται σε μεγάλες αστρικές κινήσεις που επηρεάζουν, όπως είναι φυσικό και τη Γη –κατά το δόκτορα Γιανίτσκι– «και μπορεί να εκδηλωθούν με καταστροφικό τρόπο από το 1990 κιόλας, με επικίνδυνες κορυφώσεις το 1993 και το 1999».

Ο Σοβιετικός επιστήμονας στηρίζει τούς υπολογισμούς του, όπως δήλωσε, σε συγκεκριμένες παρατηρήσεις για την κίνηση του άξονα της Γης και τις μετατοπίσεις των σεισμικών πλακών τα τελευταία χρόνια.

Τη θεωρία του Ιγκόρ Γιανίτσκι επιβεβαιώνει και ή αστροφυσικός της Ακαδημίας Επιστημών, Γκαλίνα Βασίλιεβα.

«Το 1990», λέει, «θα υπάρξει μετατόπιση του κέντρου βάρους του ήλιακού μας συστήματος. Η τελευταία φορά που επισημάνθηκε ανάλογο φαινόμενο ήταν το 1811, όταν έγιναν και τρομεροί σεισμοί στις ΗΠΑ και τη Βενεζουέλα.

»Ταυτόχρονα, έγιναν μεγάλες εκρήξεις ήφαιστειών στην Καραϊβική και την Ινδονησία. Στη Ρωσία, ήταν από τις χειρότερες χρονιές από άποψη έσοδους.

» Η πιθανότητα ασυνήθιστα μεγάλων σεισμών που θα προκαλέσουν σοβαρές καταστροφές θα αυξηθεί στις περιοχές του Καυκάσου, την Κεντρική Ασία και την Απω Ανατολή. Θα υπάρχει αύξηση των φαινομένων τον Ιανουάριο του 1990.

» Η Ανατολική Ευρώπη, τα Καρπάθια και ή περιοχή γύρω από τη λίμνη Βαϊκάλη δεν θα είναι καθόλου σίγουρα μέρη από το 1990 ως το 1993.

» Η σεισμική δραστηριότητα μπορεί να απλωθεί και προς βορρά, στη Σκανδιναβία. Είμαστε μάρτυρες

φαινομένων, που άφορούν, εξέλιξεις δεκάδων χιλιάδων ετών».

Σάν να μὴν ἔφταναν όλα αυτά ο Γιανίτσκι προβλέπει και άλλα που μπορεί να είναι και χειρότερα.

«Εκτός από τούς σεισμούς», λέει, «θα υπάρξουν φαινόμενα όπως χιόνι το καλοκαίρι, ζέστη το χειμώνα, ηλεκτρομαγνητικές θύελλες, διακυμάνσεις της έντασης της βαρύτητας και ανωμαλίες μετεωρολογικές. Όλα αυτά θα έχουν καταλυτικές επιπτώσεις στους ζωντανούς οργανισμούς».

Κρατηθείτε γερά, λοιπόν!

Λιγότερα λίπη, περισσότερα χρόνια!

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 6.

Καταναλώνετε λιγότερα λίπη, αν θέλετε να ζήσετε πολλά χρόνια. Αυτή είναι ή συμβουλή του αμερικανικού Έθνικού Συμβουλίου Έρευνας, του ανώτατου επιστημονικού σώματος των Ηνωμένων Πολιτειών, που σε μία λεπτομερή έκθεσή του δίνει κατευθυντήριες γραμμές για τη σωστή διατροφή, που εξασφαλίζει υγεία και μακροβιότητα.

Οί Άμερικανοί επιστήμονες συστήνουν στους συμπατριώτες τους να διπλασιάσουν την ποσότητα των φρούτων και των λαχανικών που καταναλώνουν και να περιορίσουν το αλάτι σε μία κουταλιά του γλυκού την ημέρα. Με την έκθεσή τους συμβουλεύουν όσους θέλουν να διατηρήσουν την υγεία τους και να ζήσουν πολλά χρόνια να περιορίσουν την ποσότητα λίπους στο 30% των καθημερινά καταναλώσιμων θερμίδων, των πρωτεϊνών στο 15% και των υδατανθράκων στο 55%. Μ' αυτή τη διατροφή, υποστηρίζουν, το ποσοστό των καρδιοπαθειών θα μειωθεί κατά 20%.

Η έκθεση κάνει λόγο και για το αλκοόλ και συστήνει ότι ή καθημερινή κατανάλωσή του θα πρέπει να περιορίζεται σε δύο κουτιά μπύρα, ή δυο ποτήρια κρασί, ή δυο κοκτέιλ. Στη σημερινή ατμόσφαιρα του «διαιτητικού πουριτανισμού», το αλκοόλ κατατάσσεται στην ίδια κατηγορία με την κοκαΐνη και τη νικοτίνη.

Η τάση που επικρατεί τώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες για αγνή και υγιεινή διατροφή έχει αντικαταστήσει τη μόδα της σκληρής και έντατικής σωματικής άσκησης και, όπως παρατηρούν όρισμένοι σχολιαστές, παίρνει διαστάσεις εθνικής μανίας.

Το περιοδικό «Νιού Ρεπάμπλικ» π.χ. έγγραψε πρόσφατα ότι ή «ανάζητηση της αθανασίας», στην οποία έχουν επιδοθεί, μέσω της διατροφής, οί Άμερικανοί αντικατροπίζει ένα ήθικό κενό.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΔΙΑΒΕΣΙΜΟΝ

α'. Ταμείος	854.194
β'. Τραπεζαί	866.138

ΠΑΓΙΟΝ

α'. Ἀκίνητα	19.206.565
β'. Ἐπένδυ. Ἐκμίσθ. Εἴδη	995.783
γ'. Μηχαναὶ Γραφείον	124.600
δ'. Βιβλιοπωλείον - Βιβλιοθήκη	44.155

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

α'. Προσωπικὴ Δάνεια ἑρμῶ Νάυτ	1.100.000
β'. Προμηθεύσαι	311.529
γ'. Ἰσολόγοι Διατάξαι ἑρμῶ Νάυτ	412.502
δ'. Ἁγία Παρασκευὴ Ἀθηνῶν	835.700
ε'. Ἁγία Φιλοθέη "	2.305.405
στ'. Δάνεια Προσωπικοῦ	100.000
ζ'. Ἡμερολόγια (ἰσολογισμ. λογισμῶ)	58.354
η'. Ταυτοσημειὰ Διαφορὰ	340.725

ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

α'. Κηρὸς	2.755.750
β'. Ἡμερολόγια	455.000
	<u>30.766.400.</u>

Α Ν Λ
 Μ Ε Ρ Ι Δ Ο Σ Α Π Ο Τ
 31-

ΧΡΕΟΣΙΣ

α'. Δαπάναι Πειραρχίας ἑρμῶ Νάυτ - Διοικήσεως Αρχ	1.925.658
β'. Δαπάναι Διοικήσεως, Μισθοὶ κλπ.	2.609.068
γ'. Πόγια Βαγνήματα Ἀναξιοπαθαίνων "	399.500
δ'. Περιοδικῶν Διασκέυα - Συμπλῆ "	1.069.964
ε'. Ἐκδηλώσεις - Γενικά Ἐξόδα κλπ "	1.226.552
στ'. Φόροι Ληροσίων "	264.958
ζ'. ΚΛΕΑΡΧΗ ΚΕΡΔΟΣ "	319.917
	<u>7.815.617</u>

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ὁ Ταμίας
 [Signature] [Signature] [Signature]

Ι Σ Μ Ο Σ

ΡΑΞΕΙΟΥ

της Ευαγγελίας

της 31-12-1988

ΡΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

29.365.373

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΛΟΓ/ΣΜΟΙ

Έργων Αγίας Παρασκευής

199.030

Προφύλαξι (Τριανταφυλλιά)

727.280

Έκτακτοι

154.800

ΛΟΘΑΡΟΝ ΚΕΡΑΟΣ

319.917

30.766.400

Υ Σ Ι Σ

ΕΣΜΑΤΟΝ

ΧΡΗΣΕΩΣ

1988

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Εξόδα Παράδοσης Χρήσεως

Κυροπληρώσεις

Δρ

5699.971

Διαφορές πληρωμ.

"

587.867

Διευθετήσεις

"

211.425

Συνολικά

"

1316.354

7.815.617

Ο Διαχειριστής

Ο Οικονομ. Σύμβουλος

Αδειάζουν άλλα πέντε χωριά λόγω Τσερνομπίλ

Οί σοβιετικές αρχές έκκενώνουν άλλα πέντε χωριά της Ουκρανίας, έξαιτίας των σταθερά υψηλών επιπέδων ραδιενέργειας – από το 1986, που σημειώθηκε το πυρηνικό ατύχημα στο Τσερνομπίλ μέχρι σήμερα – ανέφερε το πρακτορείο «ΤΑΣΣ».

Τα χωριά δεν κατονομάστηκαν, αλλά τα τρία από αυτά βρίσκονται στην περιοχή του Ναρντίσι, περίπου 50 χιλιόμετρα από το Τσερνομπίλ, όπου σοβιετική έφημερίδα ανέφερε ότι πρό μηνός γεννήθηκαν ζώα παραμορφωμένα.

Τα άλλα δύο χωριά βρίσκονται στη γειτονική περιοχή Πολέσκι. Καί οι δύο αυτές περιοχές είναι έξω από την αρχικά καθορισμένη ζώνη, 30 χιλιόμετρα γύρω από το σημείο του ατυχήματος.

Τό όζον

Η απόφαση των υπουργών Περιβάλλοντος των «12» νά ασκήσουν πίεση για την ολοκληρωτική κατάργηση, ως το τέλος του εικοστού αιώνα, της χρησιμοποίησης των φθοριοχλωρανθράκων, που καταστρέφουν το προστατευτικό στρώμα του όζοντος της ατμόσφαιρας πάρθηκε, γιατί είναι έφικτή, χάρη στη συνεργασία των βιομηχανιών και των έρμηνευτικών τους κέντρων. Οί επιστήμονες κατόρθωσαν νά δημιουργήσουν προϊόντα που ύποκαθιστούν τούς φθοριοχλωράνθρακες, τίς χημικές ουσίες δηλαδή που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των αεροζόλ. Πρόκειται για μία σπάνια περίπτωση ταχείας προσαρμογής του βιομηχανικού τομέα στις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος. Άξια συγχαρητηρίων είναι καί ή απόφαση της ΕΟΚ, που αποδεικνύει μία σύνεση, ή όποία δέν υπήρχε σ' αυτό τόν τομέα, πρίν λίγα χρόνια.

Τοξικά έπεσαν στη Μάχη

ΛΟΝΔΙΝΟ 21,

Ένα ναρκαλιευτικό του γαλλικού ναυτικού έρευνά καί πάλι από χθές τό πρωί τη Μάχη αναζητώντας κιβώτια μέ τοξικό έντομοκτόνο που έπεσαν στη θάλασσα πρίν από τρείς μέρες, στη διάρκεια του ναυαγίου του υπό-παναμαϊκή σημαία πλοίου «Πάρεντις». Οί έρευνες είχαν διακοπεί προχτές λόγω των κακών μετεωρολογικών συνθηκών.

Πρόκειται για έκατοντάδες βαρέλια μέ τό έξαιρετικά επικίνδυνο για τόν άνθρωπο έντομοκτόνο «Λίνταν». Τό έντομοκτόνο αυτό είναι απαγορευμένο σέ πολλές χώρες της Εύρώπης καί τίς Ήνωμένες Πολιτείες, αλλά εξάγεται στίς αναπτυσσόμενες χώρες...

«Αν τά βαρέλια ανοίξουν καί τό περιεχόμενό τους άπλωθει στά νερά της Μάχης, οι συνέπειες θά είναι καταστροφικές καί κάθε θαλάσσια ζωή θά εξαλειφθεί για πολλά χρόνια», δήλωσε εκπρόσωπος της όργάνωσης «Γρίνιπς».

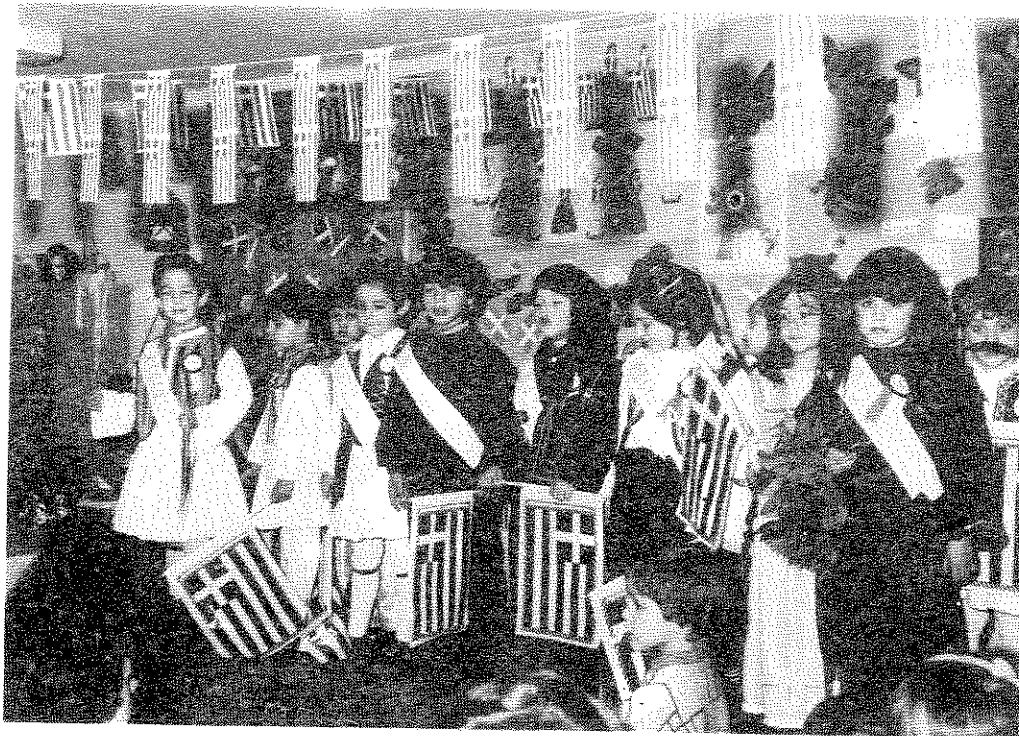
ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ωφέλειες από την προσευχή

«... Η προσευχή είναι φύλακας της σωφροσύνης, χαλιναγωγεί τό θυμό, καταστέλλει την ύπερηφάνεια, καθαρίζει από τη μνησικακία, διώχνει τό φθόνο, καταργεί την άδικία, έπανορθώνει την άσέβεια. Η προσευχή είναι δύναμη των σωμάτων, φέρνει χαρά στο σπίτι, χορηγεί εύνομία στην πόλη, παρέχει ισχύ στην έξουσία, δίνει τη νίκη κατά τη διάρκεια του πολέμου, εξασφαλίζει την ειρήνη, ξανασώνει τούς χωρισμένους, διατηρεί στη θέση τους τούς ένωμένους. Η προσευχή είναι τό έπισφράγισμα της παρθενίας, ή πιστότητα του γάμου, όπλο στους όδοιπόρους, φύλακας όσων κοιμούνται, θάρρος των ξύπνιων, στους γεωργούς φέρνει την εύφορία, στους ναυτιλομένους χαρίζει τη σωτηρία. Η προσευχή γίνεται συνήγορος των δικαζομένων, έλευθερία των φυλακισμένων, άνάπαυση των κουρασμένων, παρηγοριά των λυπημένων, χαρά για τούς χαρούμενους, παρηγοριά στους πενθούντες, δόξα γι' αυτούς που έρχονται σέ γάμο, γιορτή στα γενέθλια, σάβανο γι' αυτούς, που πεθαίνουν. Η προσευχή είναι συνομιλία μέ τό Θεό, θεωρία των άοράτων, πληροφόρηση για όσα έπιθυμούμε, όμοτιμία μέ τούς άγγέλους, προκοπή στα καλά έργα, άποτροπή από τά κακά, διόρθωση για κείνους που άμαρτάνουν, άπόλαυση των παρόντων αγαθών, ύπόσταση των αγαθών του μέλλοντος.

(ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΥΣΣΗΣ – ΛΟΓΟΣ Α' – Περί Προσευχής).

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Τά νειάτα εις τήν Ἐθνική Ἑορτήν Ἀφετε τὰ παιδιὰ ἐλθεῖν πρὸς με (Κύριος)

«Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά».....

Ἑθν. Ποιητής Διον. Σολωμός

Ἡ Ἐλευθερία τήν ὁποίαν ζῶμεν ὅλοι ἐμεῖς οἱ πανέλληνες εἶναι τό ὄντως βγαλμένη ἀπό τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά καί δέν ἔχει καμμίαν σχέσιν μέ αὐτήν τήν ἐλευθερίαν τήν ὁποίαν διαλαοῦν οἱ Μαρξισταί καί οἱ συνοδοιπόροι των, καί δυστυχῶς καμμίαν φοράν «κρῶζουν» τὰ «μέσα» ὡς δῆθεν πάλιν τῶν τάξεων καί τοῦ κατεστημένου. Εἶναι τῷ ὄντως ἡ ἐλευθερία βγαλμένη ἀπό τήν θρησκευοῦσαν ψυχὴν τῶν Ὀπλαρχηγῶν τοῦ 1821, εἶναι ἡ ἐλευθερία ποῦ πηγάζει ἀπό τήν ἀγίαν Πίστιν πρὸς τόν Χριστόν καί τήν στρατηγόν Μητέρα Του. Δι' αὐτό καί οἱ Ὀπλαρχηγοὶ τῶν ἀγώνων ὠμίλουν περὶ πίστεως καί πατρίδος.

Ἄς ἀναφέρωμεν διὰ τό ἐπίσημον τῆς ἡμέρας μερικοὺς ἀρχηγούς τοῦ ἀγῶνος, σάν τόν Κολοκοτρώνην, Καραϊσκάκη, Κανάρη, Παπαφλέσαν, Ἀθανάσιον Διάκον κ.ά. οἱ ὁποῖοι ἐπίστευαν ἀκράδαντα εἰς τόν Θεόν τόν Παντοκράτορα καί ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς πίστεως ἐκέρδισαν τήν δόξαν καί τήν

νίκην κατὰ τήν Ἐπανάστασιν. Δέν εἶχον τίποτε νά ὁμοιάσουν μ' αὐτούς τοὺς εὐτελεῖς Κοτσαμπάσηδες ὅπως θέλουν τὰ Μέσα, ἀλλοιώνοντας τήν γνησίαν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ὁποία κατῴρθωσε νά ἐκμηδενίσῃ τήν ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν μέ μία χοῦφτα ἀνθρώπων, μέ ἀστεῖα καί παιδαριώδη πολεμικά μέσα. Μέ τήν πίστιν πρὸς τήν Τριαδικὴν Θεότητα καί τήν Παναγίαν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, ἓνας Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός ἠγειρε τήν Σημαίαν τῆς παλιγεννεσίας, καί τόν καταγράφει ἡ Ἱστορία χρυσοῖς γράμμασιν. Κατῴρθωσαν οἱ Ἕλληνες νά ἀποτινάξουν ζυγόν τετρακοσίων χρόνων, ἀλλὰ κρίμασιν οἶδε μόνον ὁ Θεός, αὐτὸν τόν ὁμορον ἐχθρόν τόν ἔχομεν πλησίον μας 1.300 ὁλόκληρα χρόνια νά μᾶς ἀπειλῇ καί νά μᾶς καταδυναστεύῃ. Τότε μόνον ὁ ἐχθρὸς αὐτός εὐρίσκεται ἀνίσχυρος σάν τόν ὄφιν εἰς τήν φωλεάν του ὅταν ἐμεῖς συνηνωμένοι καί μέ μίαν ψυχὴν τόν ἀντιμετωπίζομεν.

Ἄς χαρῶμεν λοιπὸν τήν σήμερον ἡμέραν ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἐθνικὴ μας παλιγγενεσία, καί ἄς παρακαλοῦμεν τόν Θεόν νά κατατάξῃ τοὺς Ὀπλαρχηγούς τοῦ 1821, Ἀλβανικοῦ ἔπους κ.λ.π. ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀνθρωπότητος

Μετά πάσης λαμπρότητος ὁ Οὐρανὸς ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἐκλεκτὴν Ἀδελφότητα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑνορίας μας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, Διοσκουίων 6 Μοναστηράκι Ἀθῆνας τὴν μεγάλην χαρὰν νὰ βαπτισθοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας 2 μουσουλμάνοι τουρκικῆς καταγωγῆς πρόσφυγες, ὁ Αἰχὴν καὶ ὁ Ἀλῆς οἱ ὁποῖοι καὶ μετωνομάσθησαν ἀντιστοίχως εἰς Νεκτάριον καὶ Διονύσιον.

Τὴν βάπτισιν ἐτέλεσεν ὁ Ἐφημέριος Αἰδεσιμώτατος Πατὴρ Νικόλαος Βορινιώτης. Ἀνάδοχοι ἦσαν οἱ Ἀδελφοὶ Κώστας καὶ Νικόλαος Οἰκονόμου καὶ ὁ Ἀριστοτέλης Χίου ἀμφότεροι κάτοικοι Ἀθηνῶν.

Ἄς συνευφρανθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι διὰ τὴν

μεγάλην δωρεάν τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας πλέον Νεκτάριον καὶ Διονύσιον τοὺς νεοφωτισθέντας καὶ ἄς δοξάσωμεν τὸν Πανάγαθον Οὐράνιον Πατέρα μας, ὁ ὁποῖος καλεῖ τὰ ἔθνη εἰς μετάνοιαν ἔχοντας ὁλόθερμα ἀνοικτὰς τὰς Πατρικὰς Του ἀγκάλας διὰ νὰ δώσῃ εἰς ὅλους ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλὴν προαίρεσιν τὴν Οὐράνιον καὶ Αἰώνιον βασιλείαν Του, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Γῆς ζωὴν των.

Ἄς εὐχηθῶμεν συνάμα ὅλοι μας ἵνα ὁ Κύριος στερεώσῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τοὺς νεοφωτίστους εἰς τὴν Πίστιν καὶ δοξάσουν καὶ αὐτοὶ τὸν Κοινὸν Οὐράνιον Εὐεργέτην. Ἡ βάπτισις ἐγένε τὴν Κυριακὴν 30/12-2-1989.

ΠΡΟΣ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἀπάντησις εἰς τὸν ἀντίχριστον δημοσίευμα τοῦ κου Πλεύρη Κων/νου ὑπὸ μοναχοῦ Διονυσίου τὴν 20/2-2-1989.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸν 5ον μέρος τοῦ δημοσιεύματός σας εἰς τὴν ἐφημερίδα Νέοι Ἀνθρώποι τῆς 27/1/1989 καὶ μέχρις ὅτου περιέλθουν εἰς χεῖράς μας καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέρη (4) τῶν ἤδη δημοσιευθέντων καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν καὶ παρουσιάσωμεν τὰ κατωτέρω:

Ἐν πρώτοις ἀπὸ μίαν γενικὴν διερεύνησιν τοῦ πνεύματος τοῦ δημοσιεύματός μας φαίνεται καθαρὰ ὅτι ἀνήκετε εἰς τὰς τάξεις τῶν προδρόμων τοῦ ἀντιχρίστου, διότι ὄχι μόνον δὲν ἀναγνωρίζετε καὶ ἀρνεῖσθε τὴν θεότητα τοῦ ἐνσαρκωθέντος, σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν καταστάσατε κατὰ τὴν βλάβη καὶ ἀντίχριστον κρίσιν σας πολὺ κατώτερον καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν πλασμάτων τοῦ δηλαδὴ τοῦ φιλοσόφου Σωκράτους. Καὶ ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης μᾶς προαναγγέλλει καὶ μᾶς προσδιορίζει ποῖοι εἶναι οἱ ἀντίχριστοι καὶ οἱ πρόδρομοί του, εἰς τὴν Ἐπιστολὴν Ἰωάν. Α' κεφ. Β' παρ. 18/22 λέγει «Παιδιά ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται καὶ νῦν πολλοὶ ἀντίχριστοι γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.... Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν ὁ Χριστός, οὗτος ἐστὶν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει (ἐξηγ.) Παιδιά μου, ἔρχομαι τώρα νὰ σᾶς ὑποδείξω ἓνα νέον κίνδυνον. Εἶναι ὥρα κρίσιμος καὶ γεμάτη ἀπὸ κινδύνους ἡ σημερινὴ ἐποχὴ. Καὶ καθὼς ἠκούσατε ἀπὸ τοῦ εὐαγγελικόν κήρυμα ὅτι πρόκειται νὰ ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος, καὶ τώρα ἔχουν ἀναφανεῖ πολλοὶ αἰρετικοί, πρόδρομοι τοῦ ἀντιχρίστου. Ἐξ αὐτοῦ λοιπὸν μανθάνομεν, ὅτι ἡ ἐποχὴ μας εἶναι κρίσιμος... Ποῖος εἶναι ὁ ψεύστης παρὰ ἐκεῖνος, ποὺ ἀρνεῖται ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐνωμένος μετὰ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς ἓνα πρόσωπον Χριστός; Αὐτός εἶναι, ποὺ ἐνσαρκώνει τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου, αὐτός ποὺ ἀρνεῖται τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, ἀφοῦ δὲν δέχεται τὴν ἀποκάλυψιν, τὴν ὁποίαν περὶ τοῦ Πατρὸς μᾶς

ἔκαμεν ὁ Υἱός. Ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστ. κεφ. Δ' Παρ. 2/3 λέγει: «Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐλυληθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐλυληθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶν· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἡδὴ (ἐξηγ.) «Μὲ αὐτὸ τὸ σημάδι καὶ μετὰ αὐτὸ τὸ κριτήριον γνωρίζετε καὶ διακρίνετε ἀσφαλῶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· κάθε ἄνθρωπος δηλαδὴ, ποὺ παρουσιάζεται μετὰ χάρισμα Πνεύματος, ἐάν ὁμολογῇ ὄχι μόνον μετὰ λόγια ἀλλὰ καὶ μετὰ ἔργα, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐσαρκώθη πράγματι καὶ ἐζησεν ὡς ἄνθρωπος φέρων τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ καθένας ὁ ὁποῖος λέγει μὲν, ὅτι ἔχει ἔμπνευσιν Πνεύματος, δὲν ὁμολογεῖ ὅμως, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐνηνθρώπησε καὶ ἦλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν μετὰ σάρκα ἀνθρωπίνην, δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦτο, ἦτοι τὸ νὰ ἀρνεῖται κανεὶς τὸν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν, εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου, περὶ τοῦ ὁποῖου ἔχετε ἀκούσει, ὅτι πρόκειται νὰ ἔλθῃ. Καὶ τώρα πλέον εἶναι ὁ ἀντίχριστος ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν ψευδοδιδασκαλιῶν, ποὺ προπαρασκευάζουν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν προσωπικὴν ἐλευσίαν του».

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἓνα τμῆμα τοῦ δημοσιεύματός σας εἰς τὸ ὁποῖον συγκρίνετε τὴν συμπεριφορὰν τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους μετὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐρίσκετε ἀνωτέραν ἐκείνην τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους ἐπισύρομεν τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸ ὅτι καὶ αὐτός ὁ ἀρνηθεὶς 3 φορές ὅτι εἶναι μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος Πέτρος διὰ τὴν πεποίθησιν ποὺ εἶχεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ λόγῳ ὑπερηφανείας, διὰ τὸ ὁποῖον σᾶς ἐξηγοῦμεν ἐν συνεχείᾳ, ὅταν τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πρέπει νὰ μεταβῇ εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ ὑποστῇ ἐκουσίως τὸν μαρτυρικὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θάνατον ὡς μέσον ἀπολυτρώσεως τῶν ἀνθρώπων παρακινούμενος ἀπὸ ἀνθρωπίνην ἑκφρασιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Διδάσκαλόν του Ἰησοῦν Χριστὸν παρεκκινεῖ αὐτὸν νὰ ἀποφύγῃ τὸν οὕτω προαναγγελλόμενον σταυρικὸν θάνατον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν

ἐπέπληξεν αὐστηρότατα, διότι ὁ σκοπὸς ποὺ ἤλθεν ἐπέπληξεν αὐστηρότατα, διότι ὁ σκοπὸς ποὺ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν ἦτο νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ σωτηριῶδες διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἔργον τοῦ ἐκτελῶντος τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατρός: Ματθ. Κεφ. 16 παρ. 22 «Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτὸν λέγων Ἰλεως σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. (Ἐξήγ.). Καὶ ἀφοῦ τὸν ἐπῆρε ἰδιαίτερος ὁ Πέτρος ἤρχισε ζωηρὰ νὰ τὸν προτρέπῃ καὶ ἔλεγεν. Ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ αὐτοῦ Κύριε. Δὲν πρέπει εἰς σὲ τὸν Μεσσίαν νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ εἶπες (δηλαδὴ νὰ σταυρωθῇς) καὶ Ματθ. Κεφ. 16 Παρ. 23. «Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπάγε ὀπίσω μου σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. (Ἐξήγ.) Ὁ Κύριος ὅμως ἐστρέψε καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον. Πήγαινε ὀπίσω μου καὶ φύγε ἀπὸ ἐμπρός μου σατανᾶ· μοῦ εἶσαι ἐμπόδιον εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντός μου καὶ πειρασμός. Διότι δὲν φρονεῖς ἐκεῖνα ποὺ ἀρέσουν εἰς τὸν Θεόν ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ ἀρέσουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Μᾶς τὸ λέγει καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, ὅτι ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τὴν γῆν ἔτσι ἀπέχουν οἱ διαλογισμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ ἐκείνους τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμα ὑπάρχει ἀνωτέρα, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον καὶ κατὰ τὸν τρόπον ποὺ συγκρίνετε τὴν ἀγάπην τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους ἀπὸ ἐκείνης τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, βαθμὶς ἀγάπης τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρὸς τὸν Διδάσκαλόν του ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους ὅταν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς μὲ τὸν φανατισμένον ἀπὸ τὸ κατεστημένον τοῦ ἱερατείου ἰουδαϊκὸν ὄχλον ἐφθασαν εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεσθημανῆς διὰ νὰ συλλάβουν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ὁ Πέτρος ἐβγαλε τὴν μάχαιράν του καὶ ἔκοψε τὸ αὐτὶ τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ ἀρχιερέως Μάλχου ἐκθέτοντας εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν του ἐπισύρων τὴν ὀργὴν τοῦ μαινομένου ὄχλου ὡς μᾶς ἐξιστορεῖ ὁ Εὐαγ. Ἰωάν. Κεφ. 18 Παρ. 10. «Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἰλκυσεν αὐτὴν καὶ ἐπαίσε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατὴρ οὐ μὴ πῶ αὐτό; (ἐξήγ) («Ὅταν λοιπὸν ἐκεῖνοι ἐπῆραν θάρρος ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπροχώρουν νὰ τὸν συλλάβουν, ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ ὁποῖος συνέβη τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ φέρῃ ἐπάνω του μάχαιραν, ἐσυρεν αὐτὴν καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ δεξιό αὐτί. Ὡνομάζετο δὲ ὁ δοῦλος Μάλχος. Ἀμέσως λοιπὸν μετὰ τὸ συμβᾶν αὐτὸ εἶπεν ὁ

Ἰησοῦς εἰς τὸν Πέτρον. Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην της. Τὸ ποτήριον τοῦ παθήματός μου, τὸ ὁποῖόν μοι ἔδωκεν ὁ Πατὴρ νὰ τὸ πῶ, θέλεις σὺ νὰ τὸ ἀποφύγῃς καὶ νὰ μὴν τὸ πῶ, παρακούων πρὸς τὸν Πατέρα μου; Ἐπεξηγεῖ δὲ ἀκόμη περισσότερον διὰ τὸ σωτηριῶδες τῶν ἀνθρώπων ἔργον τοῦ ποὺ ἦλθε νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὴν γῆν διὰ τοῦ σταυρικοῦ τοῦ θανάτου λέγει εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάν. Κεφ. 12 παρ. 24. «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐάν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνει αὐτὸς μόνον μένει· ἐάν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρῃ (ἐξήγ) Ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σᾶς λέγω, ἐάν τὸ μικρὸ σπυρὶ τοῦ σιταριοῦ δέν πέσῃ εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ σαπίσῃ μέσα εἰς τὸ χῶμα, μένει μοναχό του καὶ δέν πολλαπλασιάζεται. Ἐάν ὅμως διὰ τῆς σπορᾶς τοῦ εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ καὶ ταφῇ, βγάζει πολὺν καρπόν. Ἔτσι καὶ ἐγὼ ἐάν ἀποθάνω, καθὼς ὁ Πατὴρ μου ὥρισε, θὰ καρποφορήσω τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἀκόμη δὲ τοῦ προσθέτει: Ματθ. Κεφ. 26 παρ. 53. «Ἡ δοκεῖ ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν Πατέρα μου καὶ παραστήσῃ μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; (ἐξήγ.) Ἡ νομίζεις ὅτι δέν μπορῶ τώρα νὰ παρακαλέσω τὸν πατέρα μου καὶ νὰ παρατάξῃ εἰς τὸ πλευρόν μου περισσοτέρας ἀπὸ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; Ἀλλ' ἐάν ζητήσω τὴν βοήθειαν τῶν ἀγγέλων, πῶς λοιπὸν θὰ πληρωθοῦν καὶ θὰ ἐπαληθεύσουν αἱ προφητεῖαι τῶν Γραφῶν, αἱ ὁποῖαι λέγουν, ὅτι ἔτσι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἔτσι πρέπει ὁ Μεσσίας θὰ θανατωθῇ.

Ἔτσι κύριε Πλεύρη ἐάν εἶχατε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ θὰ ἀντιλαμβανόσαστε τὸ Πνεῦμα τῆς Γραφῆς καὶ ὄχι τὸν τύπον ποὺ βγαίνει μὲ τὴν κατὰ λέξιν ἐρμηνείαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν τρόπον ποὺ συγκρίνετε τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ ἐκείνην τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους διαφαίνεται ὅτι δέν διαθέτετε Πνεῦμα Θεοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ὀρθὴ ἐρμηνεία καὶ κατανόησις τῆς Γραφῆς εἶναι διὰ σᾶς ἀδύνατος, ὅπως ἄλλωστε καὶ αἱ τόσαι αἵρέσεις ποὺ ἐδημιουργήθησαν ἐρμηνεύοντες ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Εὐαγγέλιον διαφορετικὰ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθοῦν τόσαι αἵρέσεις καθ' ὑπόδειξιν καὶ ὑποκίνησιν τῶν ἀντιχρίστων δυνάμεων, ἐνῶ μία εἶναι ἡ Ἀλήθεια μία εἶναι καὶ ἡ ὀρθὴ ἐρμηνεία τῆς Γραφῆς καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ τόσαι δημιουργηθεῖσαι αἵρέσεις εἶναι ὅλαι εἰς τὴν πλάνην καὶ εἴθε νὰ θελήσουν νὰ φωτισθοῦν καὶ κατανοήσουν τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ ἦν χαθοῦν αἱ ψυχαὶ των.

(Συνεχίζεται)